

Utorak, 14. oktobar 2003.

Svedok Milan Milanović

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Da, gospođo Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff). Da li možete završiti za 40 minuta?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da.

SUDIJA MEJ: Onda će biti tačno tri sata glavnog ispitivanja.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC UERC-RECLAF

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Svedoče, pre pauze smo počeli da govorimo o pripadnicima srpske Državne bezbednosti iz tog regiona. Već ste pomenuli da je Radoslav Kostić bio tamo, i u svojoj izjavi ste takođe pomenuli Branka Glušicu. Gde se nalazila njegova kancelarija?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Njegova kancelarija se nalazila jedno vrijeme u Dalju, poslije u Vukovaru ...

SUDIJA MEJ: Ne dobijamo prevod svedoka. Molim vas, ponovite.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Molim vas ponovite odgovor, nismo dobili prevod vašeg odgovora. Gde se nalazila kancelarija gospodina Glušice?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jedno vrijeme se nalazila u Dalju, a posle u Vukovaru.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je on svoju kancelariju delio sa još nekim funkcionerom iz vašeg regiona?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, sa načelnikom SUP-a Vukovar.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U izjavi ste pomenuli izvesnog Lemića, alijas Milan Lakić. Kakvog ste posla imali sa njim?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Lemić je bio na prostoru Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema i bio je u pregovaračkom timu, mome, kad smo pregovarali sa Hrvatima, to jest Erdutski sporazum kad je potpisan.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kako je on postao član vašeg tima? Da li ste ga vi odabrali ili je neko drugi odlučio da on treba da bude član tima?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se tačno sjetiti, ali uglavnom bio je član tima.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ti pripadnici srpske Državne bezbednosti, kome su oni podnosili izveštaj? Da li vam je to poznato?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Opisali ste strukturu vlasti u regionu i pomenuli ste JNA, vlast koju je imala JNA i zatim promenu u strukturi vlasti kada je stigao Badža. Do kakve je promene u tom regionu, u Slavoniji, došlo u strukturi vlasti? Do kakve promene je došlo u vezi sa Državnom bezbednošću?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumio pitanje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Pripadnici srpske Državne bezbednosti, koja je bila njihova pozicija u toj strukturi vlasti? Kakav je bio njihov uticaj?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bio je velik uticaj.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Sada bih želela da govorimo o vašim sastancima sa gospodinom Miloševićem. Morate to da nam opišete ovde u sudnici, ne možemo da se pozivamo na vaše ranije izjave. Kada ste se prvi put sreli sa gospodinom Miloševićem i koja je bila svrha vašeg sastanka? Ne treba da to tražite u vašoj izjavi, gospodine Milanoviću, ispričajte nam to onako kako se toga sećate.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa prvi put sam sreo gospodina Miloševića 1993. i 1994. godine, svrha sastanka je bila odlazak predstavnika Sla-

vonije, Baranje i Zapadnog Srema u njegov kabinet. Goran Hadžić je poveo delegaciju, ali ne mogu se tačno setiti šta smo razgovarali taj prvi put.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi otišli kod gospodina Miloševića u jednom trenutku i u vezi sa Vens-Ovenovim planom (Vance-Owen Plan)?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesmo, otišli smo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li se sećate kada je to bilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo nešto ranije, ali to je bila onako velika delegacija i tema je bila prihvatanje Vens-Ovenovog plana i priprema za dolazak međunarodne zajednice na taj prostor.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi išli kod gospodina Miloševića u jednoj delegaciji u vezi sa izborima u Republici Srpskoj Krajini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, išao sam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je gospodin Milošević nešto tražio od vas i te delegacije u to vreme?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, tema sastanka su znači bili izbori u Republici Srpskoj Krajini i tema je bila ko će biti predsjednik. Tad je gospodin Milošević stavljao u prvi plan gospodina Milana Martića u odnosu na ostale.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A šta je bilo sa gospodinom Hadžićem? Da li je on postao kandidat i kakav je bio stav gospodina Miloševića u vezi sa tim?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U to vreme stav gospodina Miloševića je bio da Goran Hadžić ne bi trebao biti kandidat, al' ipak je bio kandidat, ali na izborima je pobedio gospodin Martić.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je gospodin Martić pobedio u prvom krugu izbora, da li se sećate?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, pobedio je u drugom krugu izbora, a protukandidat mu je bio Milan Babić.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A u prvom krugu izbora u kojem je i gospodin Hadžić učestvovao kao kandidat, da li je došlo do bilo kakvih

sukoba ili napetosti između vas i srpskog MUP-a i drugih sa kojima ste bili povezani?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, došlo je do napetosti, pošto u prvom krugu ja nisam podržao Milana Martića i to mi se zamjerilo, a u drugom krugu, ovaj, na nagovor Radovana Stojčića Badže sam pristao da pomognem i Martić je pobjedio.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Opisali ste svoje aktivnosti na čelu pregovaračkog tima 1995. i 1996. godine. Da li ste se u tom vremenskom periodu sastali sa gospodinom Miloševićem?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, u nekoliko navrata.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zašto ste se sastajali sa njim? Koja je bila svrha tih sastanaka?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa tema je bila priprema za razgovore sa hrvatskom stranom i međunarodnom zajednicom.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li biste se vi konsultovali sa gospodinom Miloševićem pre nego što ste odlazili na te pregovore i posle njih, ili niste?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U većini slučajeva, da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li su vam iznošeni predlozi kako treba da se ponašate tokom pregovora?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Otprilike, da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste vi nekada delovali protivno tim predlozima ili ste sledili ta uputstva?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Kako kad.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Možete li da nam navedete primere kada niste sledili ta uputstva?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, u pitanju je bilo ko će biti član delegacije i tu se nismo složili, u početku.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Možete li da nam opišete šta je traženo od vas, ko je trebalo da bude u delegaciji? Šta se desilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo formirali delegaciju Sremsko-baranjske oblasti za razgovore sa Hrvatima u kojoj nije bio Goran Hadžić, a gospodin Milošević je insistirao da Goran Hadžić uđe u delegaciju, što se i desilo na kraju.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kako se onda Goran Hadžić kasnije, tokom pregovora, ponašao prema vama?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu sad to da ocjenim, ali na oko je bio korektan, ali mislim da je radio malo iza leđa.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada ste razgovarali sa gospodinom Miloševićem, kako ste mu se obraćali i kako se on vama obraćao?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam uvijek se obraćao sa "gospodine predsjedniče", a on je mene u većini slučajeva zvao "Mrgud".

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li vam je ambasador Galbrajt (Peter Galbraith) u jednom trenutku ponudio mirovni predlog, hrvatski mirovni predlog i ako jeste, šta ste vi uradili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ambasador Galbrajt mi je ponudio predlog hrvatske strane i djelimično od međunarodne zajednice. Kad je taj dan on došao kod mene, znači to je tad u Krajini 'nako bila složena situacija, Zapadna Slavonija i donji deo Krajine kninske su pali vojnički i postojala je mogućnost da izbije rat i na prostoru Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Ambasador Galbrajt je došao kod mene, donijeo mi je plan, predlog plana, za koji sam ja rekao da ću ga prihvatiti na razmatranje i da ću mu odgovoriti za par dana. Međutim, bio sam pozvan u Beograd, pošto je to na RTS-u, na televiziji protumačeno kao da sam ja već potpisao neki sporazum. Sledeći dan sam pozvan u Beograd, Badža me je pozvao na sastanak kod gospodina Miloševića, gdje su prisutni bili pokojni ministar Sokolović, Stanišić, Badža i gospodin Milošević. Tu sam bio upitan šta sam ja to uradio, da li sam potpisao nešto. Ja sam rekao, objasnio sam da nisam ništa potpisao, nego da sam uzeo samo prijedlog plana koji ćemo razmotriti pa njima javiti, da uđemo u pregovore, a ne da odbijemo kao što je odbio Martić Z-4 (Z-4 Plan) i Hrvati su napali i pao je donji dio Krajine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Upućujem vas sada na tabulator 27, dokaznog predmeta 549, vi ste u stvari ovde dali Erdutski sporazum i to je u tabulatoru 27. Tim sporazumom su okončani pregovori. Nećemo ulaziti u

detalje, ali recite nam, pre nego što ste potpisali taj sporazum, da li ste dobili poruku od nekoga da to uradite, da potpišete taj sporazum?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je ovako dosta komplikovano. U to vreme potpisivanja sporazuma, srpska ili jugoslavenska delegacija bila je u Dejtonu (Dayton). Ja sam ušao u završnu fazu pregovora, jer **Tudman** nije htio da potpiše Dejtonski sporazum (Dayton Accord) dok se ne riješi Slavonija, Baranja i Zapadni Srem. I uoči potpisivanja, kako sam naveo u svojoj izjavi, dobio sam poruku od delegacije iz Dejtona na kojoj je, na čelu koje je bio gospodin Milošević, preko pomoćnika ministra inostranih poslova Žike Jovanovića, da potpišem sporazum, u petak sam dobio. Objasnio sam kako je bilo vezano za subotu, odnosno kako je bilo vezano za petak poslijepodne, da sam iz Ministarstva inostranih poslova otišao kod Badže u MUP, da je on zvao Dejton, gospodina Stanišića. Stanišić je rekao u poruci, poslao nam je depešu, ne mogu tačno, probaću je citirati: "Probao sam sve kod predsednika, izgubili smo Slavoniju, Baranju i Zapadni Srem. Neka im je Bog u pomoći". Badža je na to rekao: "Nemoj ti sutra potpisati, neka mene predsednik nazove ako hoće da se potpiše". Ja sam rekao: "Ali Badžo, oni će ako ja sutra ne potpišem u nedelju napasti", mislim na Hrvate. On je bio onako tvrd i rekao je: "Dođi ti kod mene u ponedjeljak, ako ti ja ne javim nešto ranije". Ja sam ipak, po dogovoru sa Galbrajtom i Stoltenbergom (Thorvald Stoltenberg) u subotu potpisao sporazum, posle toga su me napali najbliži saradnici gospodina Miloševića, što sam to učinio, Pankov, Kertes, da ne nabrajam dalje. Eto, to bi bilo to ukratko.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A da li ste se posle toga sreli sa gospodinom Miloševićem i šta vam je on rekao u vezi sa potpisivanjem Erdutskog sporazuma?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Gospodin Milošević mi je rekao da sam to dobro uradio i da je to jedino moguće u ovom momentu i pitao me da li me je napao neko od njegovih saradnika. Ja sam prešutio, rekao sam da me nije niko napao, jer smatrao sam da je to u tom trenutku to najbolje reći.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Pošto je potpisan Erdutski sporazum da li ste vi i dalje imali sastanke sa gospodinom Miloševićem u vezi sa primenom Erdutskog sporazuma?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, imao sam ponekad sastanke vezano za primenu sporazuma.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A sada da pogledamo tabulator 29, dokaznog predmeta 549. Ovde imamo poziv na sastanak u Beogradu i tu u rukopisu piše: "Za Miru od Branka". Možete li da nam kažete šta znači "za Miru od Branka"? U stvari to nije napisano rukom, otkucano je.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa to znači da je to bio način komunikacije sekretarice gospodina Miloševića i mene, gdje sam ja imao nadimak Branko.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste jednom prilikom imali sastanak u srpskom Predsedništvu gde je takođe bio prisutan i Borislav Mikelić?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to sam opisao u svojoj izjavi.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da, ali nam to sada morate da opišete. Recite nam kada je to bilo i šta se desilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo otprilike posle avgusta 1995. godine, kad je pao donji dio Krajine. Imali smo neki sastanak u Predsedništvu. Posle sastanka, gospodin Milošević mi je rekao da ostanem, da me nešto treba, a na tom sastanku su bili predstavnici Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, pošto je donji deo Krajine pao. I između ostalog, tema, ne mogu se tačno sjetiti, bila je i Mikelić. Tu je gospodin Milošević nešto pogrdno rekao za njega, a kad smo otišli posle sastanka u drugu prostoriju, bio je i gospodin Mikelić, gde me je gospodin Milošević zamolio nešto da mu pomognem. Ja se onako začudio, sad na jednom sastanku ovako, sad da mu se pomogne. A njemu je trebala pomoć da bi se iz kancelarija u Beogradu isterao Babić sa nekom komisijom, a da bi ušao Mikelić, što je i učinjeno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Zašto je on od vas tražio da učestvujete?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, i ja sam se nešto zapitao, ovaj, ali valjda zato što sam ja bio dobar sa Badžom, pa će to lakše proći, da će to Badžo učiniti, pošto je Badžo imao 'nako loš stav prema Mikeliću.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li je od vas traženo da dođete kod gospodina Miloševića u aprilu 1996. godine, kada se završila vaša karijera u regionu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, otprilike u to vreme sam bio kod gospodina Miloševića i osjetio sam da nešto nije u redu, je li, prvi put nakon dužeg vremena, ja nisam sastavio delegaciju koja će ići kod predsjednika,

ali ja sam ipak poveo sve ljude koje sam smatrao da su bitni i oni su ušli na taj sastanak.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I šta je od vas traženo na tom sastanku?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Od mene je traženo, kako je gospodin Milošević rekao, a i sam Goran Hadžoć je rekao, da ja više nisam potreban, ni poželjan, da ima dosta primedbi na moj rad i da bi me trebalo smeniti. Ja sam rekao: "U redu, smjenite me", ali oni nisu mogli da me smene i zbog toga su predložili sastanak da bi to bilo učinjeno u Beogradu. Ja nisam pristao, međutim na predlog gospodina Miloševića, povukli smo se sledeći dan ujutru, u 10.00 sa funkcije, Kojić Ilija, Slavko Dokmanović i ja.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Rekli ste da vas nisu mogli da zamene. Zašto vas nisu mogli da zamene?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne mogu reći tačno zašto nisu. Da su mogli, onda bi to učinili, ali verovatno nisu bili toliko moćni i imali autoriteta, pa su trebali podršku od gospodina Miloševića koju su i dobili.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada je reč o tim kritikama usmerenim na vas, da li je bilo reči o prekidu gasovoda između Đeletovaca i Pančeva? Da li je bilo reči o tome?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je bila jedna od primedbi, međutim ja to nisam učinio na svoju ruku, to su ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, ponovo ne dobijamo prevod. Molim vas, ponovite, gospodine Milanoviću.

SVEDOK MILANOVIĆ: Jeste, to je bila jedna od primedbi, međutim ona nije bila tačna, da sam ja na svoju ruku ugasio naftovod Đeletovci-Pančevo, nego to sam učinio u dogovoru sa Milutinovićem, tada ministrom inostranih poslova i Tomićem, tad direktorom naftne kompanije u Srbiji, pošto je embargo ukinut posle Dejtona. Srbija je mogla da uvozi naftu, a da bi je uvozila, morao se naš naftovod da ugasi, da bi naftovod koji prolazi kroz Hrvatsku do Pančeva bio u funkciji.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U svojoj izjavi ste opisali vaše česte sporove sa Milanom Martićem. S tim u vezi skrećem pažnju na tabulator

8, dokaznog predmeta 549, to je primer jednog takvog spora sa Milanom Martićem. Nema potrebe da se time bavimo detaljnije osim ovog jednog pitanja. Da li vas je gospodin Milošević nazvao zbog spora sa Milanom Martićem u vezi oficira Sladojevića?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, gospodin Milošević me je pozvao, on nije lično, verovatno njegova sekretarica, bio je, tema razgovora bio je komandant XI korpusa. To je korpus Sremsko-baranjski. Milan Martić je hteo da promjeni Sladojevića prije nekoliko meseci, na jednom sastanku je to dogovoreno. Ja nisam prihvatio tu odluku i smjena Sladojevića nije bila izvršena. Sledeći put, nakon par mjeseci, vjerovatno se žalio gospodinu Miloševiću da bi on tu napravio kadrovske promjene u 11. korpusu, ali da ne može radi mene i ja sam bio pozvan gde mi je gospodin Milošević rekao da Martić to hoće, da ima problema sa mnom, da ja tu malo popustim, što sam ja i učinio i smjena je nakon izvesnog kratkog vremena bila završena. Umjesto generala Sladojevića došao je general Dušan Lončar.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste u junu 1995. godine presreli transport koji je iz SDK Ilok išao u Knin i nosio osam miliona dinara i da li je gospodin Milošević u tome učestvovao?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to se desilo. Mene je jedno več u to vreme nazvao Slavko Dokmanović i direktor SDK Vukovar da je u toku, to je negde bilo oko, u 00.00, da je u toku akcija izvlačenja novca iz SDK Ilok i da se nelegalno prebacuje za Knin, bez neke pravne odluke krajinske banke. Ja sam to provjerio, znači, vjerovao sam na reč Dokmanoviću i direktoru SDK u Vukovaru, da je to nelegalno i javio sam policiji i policija je na granici zaustavila kombi sa osam miliona dinara i ti novci su bili vraćeni nazad na prostor. Gospodin Milošević tu nije učestvovao ništa.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li vas je on tom prilikom nazvao i raspitivao se o tome?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nakon izvjesnog vremena Martić je potraživao taj novac i žalio se kod predsjednika i bila je to tema na jednom sastanku, međutim nismo ulazili u detalje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste u sklopu priprema za vaše svedočenje, slušali i preslušali niz presretnutih razgovora?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste potpisali izjavu o glasovima koje ste prepoznali?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Časni Sude, to je poseban registrator sa dokaznim predmetima pod brojem 551. Tabulator 1 u tom dokaznom predmetu je upravo ova deklaracija, izjava koju smo sada spomenuli. Da li glasove ljudi koje ste prepoznali znate iz ličnih susreta i razgovora kao i iz njihovih javnih nastupa?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Većinu iz ličnih istupa, a manjinu iz sredstava informisanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa mislim da je apsurdno da ovakav svedok potvrđuje presretnute razgovore. Ovde je većina razgovora između Radovana Karadžića i Jovice Stanišića. Nisu čak ni mnogo važni, ali nije to bitno. Bitno je da on uopšte nije kompetentan da te razgovore kvalifikuje da li su autentični ili nisu autentični. On nikakve veze nije imao sa Radovanom Karadžićem, Jovicu Stanišića, ako je tri puta u životu sreo.

SUDIJA MEJ: To je stvar dokaza i ovaj svedok može da da iskaz o saznanjima koje on ima ili nema o govornicima. Mislim da će to Tužilaštvo sve da objasni, ako ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Izvinjavam se, časni Sude. Koliko vam je, na primer, poznat Stanišićev glas?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa od ocjena od 1 do 5, onda je to 4.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste njegov glas znali iz ličnih kontakata koje ste imali sa njim?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A kad je reč o Kertesu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Isto tako.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Već smo govorili o tim ljudima. Recite nam šta je sa Legijom? Koliko dobro vam je poznat njegov glas?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Poznat mi je dobro glas njegov.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Iz ličnih kontakata?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A Simatović, kako znate njegov glas?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa isto lično ga poznam.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A Karadžić? Otkuda znate njegov glas?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Njega sam samo jednom sreo u 1991. godini, ali eto, taj glas znam preko srijedstava informisanja.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Sokolović?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Njega sam isto nekoliko puta sreo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A Simatović, Franko Simatović?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Već smo rekli, sreo sam ga nekoliko puta.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I na kraju Mladić?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Njega nikad nisam sreo, ali preko srijedstava informisanja, ima 'nako specifičan glas.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kad je reč o ovim presretnutim razgovorima, želim da vas pitam nešto u vezi sa tabulatorom broj 10. To je razgovor između gospodina Miloševića i gospodina Karadžića u kojem se spominju osobe po imanu Ratko i Vladan. Možete li da nam kažete ko su to bili Ratko i Vladan? To je kratak razgovor. Recite nam da li znate ko je to? Tabulator 10, veoma kratak razgovor u kojem se spominju Ratko i Vladan.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se tog razgovora, pošto to nije bilo davno i prijetpostavljam iz razgovora da se radilo o nekim stručnim pravnim poslovima i gde se spominju Ratko i kako smo rekli ovo drugo ime ...

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vladan, Vladan.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: I Vladan. To je Ratko Marković, potpredsjednik vlade i Kutlešić, on je isto nešto bio neki savjetnik, ne mogu tačno, ovaj, da se sjetim, a znam, poznam lično gospodina Ratka Markovića i da je radio u vladi kao potpredsjednik vlade.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vi mislite na, govorite o Vladi Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: U dva razgovora gde imamo Arkana i Legiju, pominje se kodni broj 99. Da li znate na koga se odnosi taj broj 99?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To je Arkanova bila šifra u ratu.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I u tabulatoru 23 ...

SUDIJA KVON: Gospođo Uerc-Reclaf, recite mi prvo gde možemo da pronademo Vladana i Ratka?

TUŽILAC UERC-RECLAF: To je tabulator 10. Časni Sude, morate da pogledate zapravo verziju na BHS-u, zato što su te reči ispravno napisane na BHS-u. U engleskoj verziji postoji greška.

SUDIJA KVON: Mislite piše Laden i Rašo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da, ako pogledate original, videćete da piše Vladan i Ratko. Pogrešno je napisano u prevodu. Izvinjavam se što sam zaboravila da vam na to skrenem pažnju. Dakle, ova dva razgovora koja sam spomenula, sa kodnim brojem, to su tabulatori 21 i 23. Pri kraju razgovora, to je na tabulatoru 23, spominje se neko po imenu Bojović. Da li znate tu osobu, tog Bojovića i kojoj formaciji on pripada? To je razgovor, tabulator 23, između Legije i komande Srpske dobrovoljačke garde. To je poslednji red pre pozdrava.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se tog razgovora, pošto je Legija razgovarao sa nepoznatom osobom, ja pretpostavljam sa sekretaricom od gospodina Ražnatovića, gdje on kaže "pozdravi Bojovića", ja pretpostavljam da je to jedan vojnik koji je bio na terenu sa Legijom.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Ali nije vam poznat vojnik po imanu Bojović među arkanovcima?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa kroz maglu, 'nako, ali ne mogu sad da se sjetim tačno.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I na kraju nekoliko pitanja o "Škorpionima". Rekli ste da su "Škorpioni" poslani u bihaćki kraj. Dok su bili tamo, kome su bili podređeni?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bili su podrijeđeni komandi Vojske Republike Srpske Krajine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A da bi došli do bojišta u Bihaću, da li su morali da prođu kroz Srbiju?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li su vlasti Srbije bile svesne tih pokreta?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesu, ali mi smo tada mislili da se ne krši nikakav dogovor, pošto je to jedna vojska.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Šta mislite kad kažete jedna vojska?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, na vojsku Srpske Krajine. Poznato je da je Sremsko-baranjska oblast bila fizički odvojena od donjeg dijela Krajine i da se drugačije nije moglo doći dole, u donji dio Krajine.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Spomenuli ste da su "Škorpioni" bili i u Trnovu, u Bosni, 1994. godine. Kako su "Škorpioni" tamo došli? Da li su morali da prođu kroz Srbiju?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, isto, fizički, i Republika Srpska je bila fizički odvojena, nije se moglo preći nego preko Republike Srbije.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kome su "Škorpioni" bili podređeni dok su bili u Trnovu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: MUP-u Republike Srpske.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vi ste govorili i o slanju "Škorpiona" na Kosovo, pogotovo kada su oni prvi put tamo poslani, kada ste ih vi pratili jedan kraći deo puta. Da li je u to vreme u Srbiji trajala mobilizacija?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. "Škorpioni" su otišli na Kosovo sedam, osam dana poslije NATO, poslije NATO bombardovanja. I prvi dan

bombardovanja u Saveznoj Republici Jugoslaviji proglašeno je ratno stanje, što znači da je bila u toku mobilizacija.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A zašto je Medić pozvao vas umesto da se mobiliše, odnosno da se pridruži Vojsci Jugoslavije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Medić me je pozvao zato što nije želio da on i njegovi ljudi koje on poznaje iz Slavonije idu pod komandu Vojske Jugoslavije, nego je htio da ide pod sastav, u sastavu MUP-a Srbije.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I konačno Ovčara. Rekli ste kako ste čuli za masovnu grobnicu u Ovčari i kako ste o tome obavestili pukovnika Grahovca. U vezi s ovim događajem pogledajmo tabulator 32, dokaznog predmeta 549. To je izveštaj pukovnika Grahovca u kojem on govori o svojim nalazima. To je poslednji tabulator u ovoj fascikli koju imate. U poslednjem paragrafu stoji sledeće: "Prema našim operativnim saznanjima, navodno je izvršeno preseljenje leševa sa lokaliteta Ovčara". To je poslednji komad papira, poslednji pasus. Da li vam je poznato da li su odatle uklanjana tela i ko je to učinio?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Samo po priči, ali nikad to nije dokazano, a poznato je da su u 1998. godini tjela pronađena.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, potrošila sam malo više vremena, izvinjavam se zbog toga.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf, samo da još sredimo neke stvari. Registrator dokaznih predmeta 551, to su prisluškivani razgovori koji su do sada, naravno, označeni samo za identifikaciju, kao i drugi prisluškivani razgovori. Tabulator 2 je kompakt disk. Čini se da ga Sekretarijat (Registry) nema, a ni mi ga nemamo.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Upravo pravimo kopiju.

SUDIJA MEJ: U redu. Onda nam ih predajte čim budete mogli.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Svakako, časni Sude. Verovatno ste videli da sam preskočila dva dokumenta jer nije bilo dovoljno vremena da ih obradimo, ali oni nisu od tako velike važnosti.

SUDIJA MEJ: Da, videli smo. Hvala vam. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre nego što počnem, gospodine Mej, da li bih mogao bar da znam šta je na tom tabulatoru 2, na tom kompakt disku koji niko nije dobio, pa se sad uvodi pošto je ovaj svedok svedočio. Bar da znam šta je.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf, koliko sam ja shvatio, to je kompakt disk koji sadrži sve dokumente, sve prisluškivane razgovore.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Upravo tako. Deklaracija je tabulator 1, kompakt disk je tabulator 2, a zatim tabulatori od 3 do 27 su sami transkripti prisluškivanih razgovora. A na kompakt disku se oni nalaze u istom redosledu, dakle, mogu da se čuju.

SUDIJA MEJ: U redu, hvala vam. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, samo zbog zapisnika da smo načisto, ni jedan od tih razgovora ovde nije u prisustvu svedoka pušten.

SUDIJA MEJ: Ne, gospođo Uerc-Reclaf, hoćete li molim vas da odgovorite na ovo šta je rekao optuženi, izgleda da on ne razume situaciju. Da li je svedok preslušao sve te razgovore?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, svi su ti razgovori pušteni svedoku ovim redosledom kako stoje u dokaznom predmetu. Potrošilo bi se previše vremena da se to sada sluša ovde u sudnici.

SUDIJA MEJ: Ne, ne, nećemo mi to sada ovde da slušamo. U svakom slučaju, svedok je potpisao deklaraciju, izjavu da je čuo razgovore i identifikovao glasove.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, časni Sude, on je to učinio. U deklaraciji tačno piše koje je glasove svedok prepoznao, a koje nije. A u deklaraciji on, osim toga, ne iznosi nikakve dalje komentare.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Milanoviću, recite mi, po vašem najboljem sećanju, kad su počele tenzije u Istočnoj Slavoniji?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tenzije u Istočnoj Slavoniji su počele maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ikakvih napetosti u vreme izbora i pre izbora u 1990. godini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bilo jeste, bilo jeste napetosti u 1990. i 1991. godini na prostoru Republike Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se događalo 1990. godine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, poznato je da su se pripremali izbori u Republici Hrvatskoj, poznato je da je na vlast došla HDZ stranka na čelu sa Tuđmanom. Poznato je da su iz Ustava izbačeni Srbi kao narod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad su izbačeni Srbi iz Ustava?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se tačno sjetiti, ali mislim da je to bilo nekoliko mjeseci nakon što je HDZ došao na vlast.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, e sad to kad je promjenjen Ustav i donet čitav niz Zakona, pretpostavljam da se i toga sećate, je l' tako? Kakvu je to, kakav je to efekat izazvalo među srpskim stanovništvom? Ne govorim sad o celoj Hrvatskoj, nego govorim samo o onome šta vi znate iz svog okruženja, iz Istočne Slavonije. Dakle, samo po vašim saznanjima, ne po novinama i političkim raspravama.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa izazvalo je djelimično kod ljudi strah šta će biti dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Opisite mi taj strah. O kakvom se strahu radilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ljudi su strahovali, pošto Srbi još nisu zaboravili 1941. godinu. Smatrali su da može doći do problema na nacionalnoj osnovi, da izgube svoja prava, kao što su na posao i ostala prava koja imaju. I ljudi su se plašili i počeli da organizuju svoje nacionalne stranke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, po vašem najboljem sećanju, kada su počela prva otpuštanja Srba iz javnih službi? Evo da kažem, na primer iz policije i drugih javnih službi.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Za javne službe ne mogu baš sve da znam, ali za policiju se mogu setiti da je to bilo aktuelno negde januar, februar, mart 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' onda došlo do masovnog isterivanja iz policije, policajaca koji su bili Srbi?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu reći da je baš masovno, ali bilo je otpuštanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači od početka 1991. godine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, kada su se desila prva nasilja nad Srbima u Istočnoj Slavoniji? Da ne računamo ova otpuštanja u nasilje, nego fizička nasilja.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, veće nasilje se desilo 2. maja u Borovu Selu, kad je došla Hrvatska policija u mesto i tu je došlo do oružanog sukoba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li bilo pre Borova Sela nekih pojedinačnih nasilja, ubistava, nestanaka ljudi, za koje vi znate?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kad je bilo to u Borovu Selu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: 2. maja 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste bili vi tada u Borovom Selu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je Borovo Selo daleko od vašeg mesta? Šta ste saznali o tome? Šta je se desilo u Borovom Selu 2. maja 1991. godine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Moje mjesto je daleko jedno dvadesetak kilometara od Borova Sela, a saznao sam da je hrvatska policija pošla iz

Osijeka i Vinkovaca u dva autobusa ili nekoliko autobusa, ne mogu tačno da znam. Pošli su da skinu srpsku zastavu koja je bila postavljena u centru Borova Sela, na mjesnoj zajednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta se onda dogodilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Došlo je do oružanog sukoba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste izbore 1990. godine. Vi ste učestvovali na tim izborima, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate da je u Istočnoj Slavoniji najveći broj srpskih birača glasao za hrvatski Savez komunista Hrvatske, SDP, pošto je bilo poslanika na listama te partije isto tako izabраниh u Sabor iz tog kraja, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Na tima izborima u Slavoniji još nije bila formirana Srpska demokratska stranka, to jest stranka za koju su Srbi glasali u ostalim delovima Hrvatske, jer nije bila formirana i pretežno su glasali Srbi za Račana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu li građani srpske nacionalnosti glasali za Savez komunista Hrvatske SDP u uverenju da je ta stranka za Jugoslaviju i da je protiv rata, da je za mir?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ta stranka se u to vrijeme tako deklarirala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je na vas, sad govorim, znači, o vama kao o građaninu, vašim komšijama, prijateljima, građanima Istočne Slavonije, kako je na vas delovala, znači, ta promena Ustava, Srbi izbačeni iz Ustava, uvođenje šahovnice i drugih simbola, kako je na vas to delovalo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nismo se ugodno osjećali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, niste se ugodno osjećali?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate kad je u Hrvatskoj počelo formiranje dobrovoljačkih odreda, odnosno raznih paravojnih formacija

koje su bile nacionalističke i veoma neprijateljske prema srpskom stanovništvu? Od kad znate za to, na primer?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike polovica 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su još leta 1990. godine otpočele masovne provokacije, pritisci na JNA, njene pripadnike, članove porodica i tako dalje?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko sam ja tad znao, bilo je pojedinačnih slučajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je u toku 1990. godine bilo registrovano preko 70 slučajeva provokacije i fizičkog napada protiv pripadnika JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se tog podatka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi se sećate samo pojedinačnih napada, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To sam i rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi da li se pre ovih aktivnih sukoba, kao što je počeo taj u Borovu Selu i tako dalje, sećate da su pripadnici MUP-a upadali u policijske stanice u kojima su pretežno bili Srbi, u kasnim noćnim satima, oduzimali im oružje koje je postojalo tamo za rezervni sastav policije? Otvarali su i nove policijske stanice, većinom tamo gde su živeli Srbi ili u mešovitim sredinama. Da li se sećate tih događaja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se tih događaja. Oni su nekako paralelno išli, vojska je, Jugoslavenska narodna armija je oduzimala oružje od Teritorijalne odbrane, a MUP Hrvatske od svog rezervnog sastava koji je bio pretežno naseljen sa Srbima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete u onim delovima gde su Srbi bili naseljeni, tu je oduzimala policija Hrvatske oružje, je l' tako? Od svog rezervnog sastava?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Otprilike da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A dobro da li je tačno da su tada na osnovu poznate naredbe Predsedništva SFRJ, Srbi u Hrvatskoj, posebno u Kninskoj Krajini, vratili oružje, a da hrvatske snage nisu vratile oružje?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se toga podatka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da su tada vršene izvesne mobilizacije u formacije koje su onda pravljene, Zbor narodne garde i rezervni sastav MUP-a Hrvatske? Da li se toga sećate?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se samo da je MUP Republike Hrvatske pojačavao rezervni sastav policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste čuli za Zbor narodne garde?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Kasnije, kad su aktivna dejstva počela, čuo sam, ali ne znam kad su se oni formirali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi da li je tačno da je naoružavanje Srba intenzivirano tek posle sednice SFRJ koja je bila 12. marta 1991. godine, kad je odbijen predlog saveznog sekretara za narodnu odbranu o uvođenju vanrednog stanja u zemlji i kad je propao pokušaj Predsedništva od decembra 1990. godine da se razoružaju paravojni sastavi u SFRJ?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa moj stav je da su se Srbi počeli naoružavati kada su videli da od političkih pregovora nema ništa i da postoji mogućnost izbijanja rata. A ja mislim da su se tada paralelno naoružavali i Srbi i Hrvati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li znate kad je počeo ovaj ilegalni uvoz oružja, odnosno kupovina oružja za ove hrvatske paravojne formacije? Jeste znali nešto o tome?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Čuo jesam, ali ne mogu tačno, ovaj, da kažem datume, ali znam da je Hrvatska uvozila oružje preko Mađarske (Hungary), što je naša vojska puštala, da to ide i znam da je neki avion sletio na aerodrom, pa da je to oružje oduzeto. Mislim da je sletio na zagrebački aerodrom, pa da je onda pod silom došao u Beograd. Eto, ta dva detalja se mogu sjetiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sećate li se kad je počela kampanja hrvatskih vlasti u vezi sa blokadom vojnih objekata JNA na teritoriji Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se da je ta blokada bila, ali kad je tačno bila, ne mogu se sjetiti. Ali pretpostavljam, isto kao i neko pitanje pre ovoga, kako su politički pregovori propadali, tako da su se stvari komplikovale.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, je li vaša procena da je narod, kad je reč o Srbima, bio izložen realnoj bliskoj opasnosti za život, u toj situaciji, u toj atmosferi koja je postojala tada, posle donošenja Ustava, otpuštanja s posla, pritisci i na kraju fizički sukobi? Je li taj strah bio opravdan?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Strah je bio opravdan i na srpskoj i na hrvatskoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi šta je izazvalo strah srpskog stanovništva u Istočnoj Slavoniji?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa veći strah u Istočnoj Slavoniji je izazvan, izazvao ovaj događaj u Borovu Selu 2. maja, na primer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a je li tačno da je JNA od samog početka, dakle od tih prvih sukoba, nastojala da razdvoji sukobljene, odnosno da smiri situaciju?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U samom početku, da, ali kako su politički pregovori sve više i više gubili šansu i nadu za uspjeh, tako su vojsku Hrvati napuštali, a popuna se vršila Srbima, što redovni sastav, što rezervni sastav, tako da je vojska postala sve više i više srpska i na srpskoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, je li tačno da upravo zbog ovog nastojanja JNA da spreči sukobe, da bude između dve strane, da je bilo pojava upravo na terenu na kome ste vi bili, da su razni vaši lokalni dobrovoljački odredi vrlo negativan odnos imali prema vojsci i kritikovali, nazivali je da su izdajnici i tako dalje, upravo zato što je htela da bude neutralna i da razdvoji sukobljene strane? Sećate li se tih događaja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je takvih slučajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U to vreme je JNA bila na čitavoj teritoriji Jugoslavije, je l' tako, gospodine Milanoviću?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ako govorimo do 2. maja 1991. godine, jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije bila i u celoj 1991. godini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam baš nešto siguran kad su događaji bili u Sloveniji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne govorim o Sloveniji sad, mi govorimo o Hrvatskoj. Slovenija ima, ima jedan drugi što će da o Sloveniji da neka objašnjenja. A recite mi, je l' bilo potpuno, vi ste kasnije bili zamenik ministra, pomoćnik ministra odbrane, je l' tako? Znači, bavili ste se nekom politikom, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da i te 1990. i 1991. godine vojska se nije uopšte uplitala u politiku i isključivo su se bavili svojim zadacima, zaštitom jedinica i nastojanjem da razvade sukobljene strane, da ne dođe do sukoba?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Za 1990. godinu ne znam, a konac 1991. godine ili sredina 1991. godine je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da je odnos lokalnog srpskog stanovništva u to vreme prema JNA bio takav da su bili spremni čak i da uđu u sukob sa pripadnicima JNA da bi sprečili iznošenje vojne opreme i naoružanja sa teritorije Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da takvih slučajeva u Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je tačno da se i do kraja 1991. godine zvala vojskom SFRJ, da nije bila srpska vojska, odnosno da taj kadar u njoj nisu sačinjavali samo Srbi, to valjda znate?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Kadar je bio mješovit.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate podataka da je čak aprila 1992. godine u JNA bilo još oko 600 vojnika Hrvata, iako je u januaru 1992. godine već Hrvatska bila međunarodno priznata? Došlo je do onog famoznog prevremenog priznanja. Da li se sećate tog podatka?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se tog podatka, ali znam da je bilo Hrvata još u vojsci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate podataka, na primer o ratnom vazduhoplovstvu, da više od pola letaćkog kadra nisu bili ni Srbi, ni Crnogorci, sve su bili pripadnici raznih drugih nacionalnosti?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao taj podatak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kada je, kada su počeli sukobi u Hrvatskoj u okolnostima o kojima vi svedočite, da li je to stanje, generalno gledano, na tim prostorima bilo stanje nekakvog građanskog rata?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ne znam kako bih to nazvao, ali do rata je došlo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ja vas pitam je li to bilo stanje građanskog rata i da još pojasnim pitanje, je li neko izvršio agresiju na ...

SUDIJA MEJ: Ne, on je upravo odgovorio na pitanje. On je rekao da ne zna. A karakterizovanje rata, kakva je to bila vrsta rata, to je nešto o čemu će da odluči Pretresno veće. Nije na ovom svedoku da o tome govori. Molim vas da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, to su istorijske činjenice, pa možete vi da odlučite šta god hoćete.

SUDIJA MEJ: Ne, to nisu istorijske činjenice. Pitanje toga kakav je to bio rat je pitanje tumačenja rata i o tome ćemo mi da odlučimo. Nije na ovom svedoku da o tome govori. Vi možete da ga pitate da li je video Srbe kako napadaju Hrvatsku ili nešto u tom smislu ako želite da ukažete na to, ali ne možete od njega da tražite da karakterizuje određene stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam ga pitao je li video hrvatske paravojsne formacije da napadaju srpska stanovništva, a on je rekao da jeste, srpska naselja, on je rekao da jeste. Ako hoćete da ga pitam ovo šta vi želite, evo pitam vas, gospodine Milanoviću, jesu Srbi izvršili agresiju na Hrvatsku?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja ostajem pri onom odgovoru ranijem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne možete da odgovorite direktno na pitanje? Mislite da postoji mogućnost da su Srbi izvršili agresiju na Hrvatsku?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam odgovorio na postavljeno pitanje, a ovo je sad već politika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi da li je tačno da su izbeglice upravo iz tih vaših krajeva, pa može se reći i iz čitave Hrvatske, još oktobra 1991. godine krenuli u velikim talasima?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, i ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, od čega su bežele te izbeglice, uglavnom u Srbiju, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom u Srbiju su bježali, a početkom avgusta, počinjanjem aktivnih ratnih dejstava na prostoru gde se uključuje i Jugoslavenska narodna armija i Srbi, a na drugoj strani Hrvati, dolazi do većeg broja izbjeglica na obe strane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Milanoviću, vi u tački 3 govorite o tome da je vaša porodica otišla u izbeglištvo u Srbiju, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To se već desilo u maju 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa koliko je tako porodica, već znači od maja 1991. godine pobeglo? Nije valjda samo vaša porodica pobegla?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi ste u prethodnom pitanju rekli u oktobru 1991. godine, a ja sam rekao i ranije. Nakon događaja od 2. maja, dosta je žena i dece otišlo u Srbiju, pa se vraćalo, odlazilo i tako dalje, ali većina je otišla u avgustu 1991. godine

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da ste preko JNA pokušavali da postignete sporazum o nenapadanju sa hrvatskom stranom?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je sve tačno što piše u mojoj izjavi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja sad ne mogu kao druga strana da vas pitam je l' tačno to sve što piše u vašoj izjavi, već moram da vas pitam da mi odgovorite na pitanje. Znači vi ste nastojali da preko JNA postignete sporazum o nenapadanju sa Hrvatima, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali i pored toga, ovi pripadnici Zbora narodne garde, za koje vi ne znate kada je osnovana, su vas napadali. Vi u tački 3 pominjete, kažete: "Napali su nas, Zbor narodne garde" i tako dalje. Znači i pored toga što ste nastojali da postignete dogovor, da se međusobno ne napadate, vas su napadali, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vaše selo se zove Palača, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa objasnite mi sad, pošto kažete da je televizijska ekipa ZDF-a (Zweites Deutsches Fernsehen) iz Nemačke (Germany) snimala posledice napada na Palaču iz Laslova, a oni su to prikazali na televiziji kao da je obratno bilo, kao da ste vi iz Palače napali Laslovo, je l' tako? Je l' tako, gospodine Milanoviću?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, oni su falsifikovali da su Srbi napali na hrvatsku stranu, a u stvari je bilo suprotno, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Već sam odgovorio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' tako? Kažite mi, nemojte da mi odgovarate već sam odgovorio nego kažite je li tako da je to falsifikovano

...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da je bilo suprotno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

SUDIJA MEJ: Ne, svjedok je sasvim u pravu. Samo trenutak, gospodine Miloševiću, mi gubimo vreme i vaš komentar upućen svjedoku je nepravičan, nije fer. On je odgovorio na pitanje, on je rekao šta je mogao da vidi, a da li iz toga može da se izvuče bilo kakav zaključak, to nije ono o čemu može da govori ovaj svjedok. Ovo je ponovo primer kako vi pokušavate da raspravljate sa njim sve vreme i njega pogrešno optužujete da nije odgovorio na pitanje. On je bio potpuno u pravu, a vi možete da ukažete na svoje poente i da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, da idemo dalje. Ja sam hteo da utvrdim upravo ovo šta svedok kaže, da je prikazano suprotno od onoga, ne da je srpska strana napala hrvatsku, nego da je hrvatska strana napala srpsku.

SUDIJA MEJ: Mi možemo da shvatimo poentu na koju vi ukazujete. Nema potrebe da to ponavljate sve vreme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ne ponavljam ja sve vreme, gospodine Mej (May). A da li je tačno da je tada, dakle maja 1991. godine, gospodine Milanoviću, u tom kraju gde ste vi bili, bilo hrvatske vojske i svaki dan je na vas, na vaše selo, padalo oko 600 projektila? Je li tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je. To je početo negde od 26. šestog, pa na dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dakle, kad je takvo stanje bilo, je li tačno da su Srbi bežali iz tih krajeva zbog pritiska i ratnih dejstava koje su ispoljavale snage suprotne strane?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da bih bio precizan u ovom odgovoru, Palača je bila na samoj liniji razgraničenja između Srba i Hrvata i prvo mesto na relaciji, hajmo reći Zagreb - Osijek - Vukovar. I u to vreme su počele borbe za Vukovar i kako su počinjale borbe za Vukovar, gdje je bila aktivno učestvovala i Jugoslavenska narodna armija, tako su se povećavali napadi hrvatske strane na prvoj odbrambenoj liniji prema zapadu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, je l' to vaše srpsko selo, većinom srpsko, Palača, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Većinom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A sledeće selo je prema zapadu Laslovo, ono je većinom hrvatsko?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Većinom mađarsko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Većinom mađarsko. E pa recite mi kako se uspostavila ta linija sukoba, ta naselja tu stoje stotinama godina ili decenijama, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je slučajno, ali otprilike od događaja u Borovu Selu, jedan bataljon Jugoslavenske narodne armije se

izvukao iz Osijeka i došao u Palaču i ostao tu do aprila 1992. godine i tako je stvorena, po mojoj procjeni, linija.

SUDIJA MEJ: Sada moramo napraviti pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Milanoviću, da li se sećate krajem oktobra, odnosno, precizno 31. oktobra 1991. godine, kad je očišćeno 15 sela u opštini Grubišno Polje? 15 srpskih sela.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se tog događaja, samo nisam zapamtio datum, ali to je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate 13. decembra kad je preko 100 naselja u opštinama Slatina, Daruvar, Orašnica, Slavonska Požega očišćeno? Vama to takođe treba da bude poznato.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Poznati su mi ti događaji u Zapadnoj Slavoniji, ali nisam bio tamo. Znam po priči, ali ne znam broj tačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li su vam poznati podaci o uništenim srpskim crkvama ili o događajima u okolini Pakraca, Pakračka Poljana, masovne likvidacije Srba u Marinom Selu i Pakračkoj Poljani? Znate to?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Iz sredstava informisanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta ste vi onda bili kad se to događalo? Na kojoj ste funkciji onda bili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ako je to bilo prije 19. decembra, onda sam bio pomoćnik ministra za saobraćaj. Ako je bilo posle 19. decembra 1991. godine, onda sam bio pomoćnik za odbranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i samo ste se informisali iz sredstava informisanja iako ste bili pomoćnik ministra?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, jeste li čuli za operaciju "Bljesak" i koliko je tada ubijeno Srba?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Čuo sam za operaciju "Bljesak" i znam da je nastradalo Srba, ali ne znam tačan broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste čuli za stradanja i ubijanja tada i žena i dece?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, čuo sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li imate saznanja o tome koliko je tada osoba, mislim na Srbe, koliko hiljada njih je tada deportovano iz tih krajeva?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa govori se negdje između 150.000 i 200.000. E sad šta je tačan broj, to ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi da li imate ikakva saznanja koliko je bilo logora za Srbe u Hrvatskoj za vreme rata?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Znam da je bilo logora, ali ne znam koliki je bio broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imate li neku predstavu o tome koliko je Srba bilo u tim logorima?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nemam prijedstavu, ali znam da ih je bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pošto pominjete Plitvice u tački 5 vaše izjave, šta se desilo na Plitvicama i kad je to bilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, to je bilo, znači, u avgustu 1990. godine, gdje je jedna srpska delegacija išla na sastanak, da li u Knin ili u Liku, ne znam tačno, i tu su uhapšeni par Srba na čelu sa Goranom Hadžićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li ti Srbi koji su tada hapšeni izvršili bilo kakvo nasilje tada ili bilo šta zbog čega bi trebalo da budu uhapšeni?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko sam ja upoznat, nisu izvršili ni kakvo nasilje da bi bili uhapšeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa što su ih hapsili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja mogu da pretpostavim da je Hrvatska znala da Goran Hadžić i ta grupa koja je uhapšena da politički deluje na tom prostoru Slavonije i Krajine i zbog toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li oni tada bili članovi Srpske demokratske stranke?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da jesu bili u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li Srpska demokratska stranka bila registrovana uredno kod organa Republike Hrvatske kao politička organizacija?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da u to vreme nije bila registrovana na tom prostoru Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, ali sam siguran da je bila registrovana u Kninu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa učestvovala je kao stranka na tim višestranačkim izborima 1990. godine, je l' tako, u Kninu i Donjem Lapcu i još nekim mestima?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste u tim mjestima, ali nije učestvovala u Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali Plitvice su tamo u onom kraju gde je ona bila registrovana, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate racija 2. marta 1991. godine kad je 600 pripadnika specijalnih jedinica MUP-a vršilo raciju po srpskim kućama, pretrese i maltretiranje ljudi?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To u Slavoniji nije bilo. Ja ne znam da li je bilo u donjem delu Krajine. Ne, nisam upoznat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi niste upoznati ni sa jednim događajem koji nije bio samo u vašem kraju, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa sa ponekim jesam, od 19. decembra 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato tada da su u okolini Pakraca bez razloga hrvatske snage otvarale vatru na vojne kolone, na pril-

zu Pakracu, iz vojnih transportera? Tada je pogođena čak i gradska bolnica. Da li se sećate tih događaja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tog tačno događaja se ne sjećam, ali znam da je bilo napada na, na kolone JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, kad je taj sukob na Plitvicama bio između pripadnika Zbora narodne garde i lokalnih Srba, da li je uloga JNA bila samo da ih razdvoji?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li je tada JNA učestvovala na Plitvicama 1990. godine, nisam siguran nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi, da li su događaji na Plitvicama bili razlog za osnivanje Srpskog nacionalnog veća?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran, ali može biti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je osnovano Srpsko nacionalno veće? Posle Plitvica?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se tačno sjetiti datuma, ja tad nisam bio član Srpskog nacionalnog veća, ali negdje otprilike u to vrijeme u 1990. godini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo vi kažete u tački 5: "Posle događaja na Plitvicama avgusta 1990. godine", pa onda nabrajate imena: "Osnovali Srpsko nacionalno veće" i predsednik je onda bio Goran Hadžić. Vi kažete za sebe: "Ja sam izabran u Srpsko nacionalno veće u septembru 1991. godine ili nešto ranije. Ja sam izabran na predlog Milenka Živkovića".

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, to je, ovo je 1990. godine, a ovo drugi deo što ste vi pričali, to je 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto pominjete događaje u Vukovaru, recite mi, molim vas, da li je tačno da je pre nego što je intervenisala JNA bila blokirana kasarna u Vukovaru od strane Zbora narodne garde? Bila je odsečena tako da vojnici i starešine nisu imali 20 dana ni struju, ni vodu, ni snabdevanje.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je, otpočinjanjem sukoba na prostoru grada Vukovara i okoline kasarna se našla u okruženju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da osim toga što je blokirana kasarna 20 dana, da je bila i napadana različitim projektilima? Da je već 14. septembra 1991. godine među pripadnicima JNA bilo mrtvih i ranjenih?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se mogu sjetiti, znam da je bilo sukoba. E sad, koliko je bilo tačno mrtvih i ranjenih, ne znam broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali znate da je bilo mrtvih i ranjenih u toj kasarni?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, kažem da znam da je bilo, ali ne znam koliko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bilo već u septembru?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Avgust, kraj avgusta, septembar, u to vrijeme otprilike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se sećate da je onda general Kadijević zadužio admirala Broveta, koji je bio njegov zamenik, da o tome obavesti evropsku trojku i lorda Karingtona (Peter Carrington) koji je bio predsedavajući Konferencije o Jugoslaviji (International Conference on the Former Yugoslavia)?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se i mislim da je admiral Brovet i dolazio na prostor, vršio pregovore između JNA, Srba i Hrvata, sa još nekim članovima Predsjedništva Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je nakon toga, nakon tih incidenata, kad je blokirana kasarna, kad je već bilo mrtvih i ranjenih u kasarni i tako dalje, koliko je nakon toga JNA intervenisala na deblokadi kasarne prema Vukovaru?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja mogu setiti, JNA je učestvovala na deblokadi kasarne i oslobađanju Vukovara od konca avgusta 1991. godine do 18. novembra 1991. godine kad je i pao grad Vukovar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je tačno da u Vukovaru nije bilo unapred smišljenog plana, što se tiče srpske strane ili što se tiče JNA, da su snage JNA u Vukovaru nastojale da deblokiraju kasarnu, da je na njih stalno otvarana vatra, da su vojnici JNA samo uzvraćali vatru?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to bilo u početku, a posle je donešena odluka da se napadne sam grad Vukovar i oslobodi od hrvatskih snaga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi, pošto govorite o Ovčari, šta ste vi znali o događajima u Ovčari?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme kad se desila Ovčara, ja nisam znao ništa. Nakon par mjeseci na insistiranje međunarodne zajednice i najviše, u to vreme, gospođe Olbrajt (Madeleine Albright), ona je tad bila američki ambasador u Ujedinjenim nacijama (United Nations) i dolazila na prostor i raspitivala se da li tu nešto ima. U to vrijeme je bilo teško saznati i nakon razgovora sa mnom, negdje u početku 1991. godine, po dolasku Ujedinjenih nacija, ona je zatražila da se tu postave snage UN-a i one su postavljene i tu bile, snage, do 1997. godine kad je, ili 1998. godine, kad je vršeno iskopavanje Ovčare i pronalazak tela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da vi niste imali nikakve informacije o događajima vezanim za Ovčaru u to vreme?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste pokušali da dođete do nekih saznanja o tim događajima i razgovarali sa velikim brojem ljudi, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada ste dobijali odgovore od meštana Vukovara da tu nema ništa?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, u to vreme ni vi niste o tome znali ništa, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U to vreme nisam znao ništa pošto je grad Vukovar bio odsečen od prostora gde sam ja bio, 'ajmo ga nazvati Erdutski prostor, sve dok nije bio oslobođen Vukovar, a to se desilo prilikom oslobađanja Vukovara i vešto se krilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo da napravimo jednu malu digresiju. Vi ste bili glavni izvor informacija koje ste davali Radovanu Stojčiću, je l' tako? O događajima na tim prostorima.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa pošto vi niste znali ništa o Ovčari, pretpostavljam da ni Radovan Stojčić nije mogao znati ništa o tome, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U to vreme, dok je bio na prostoru, mislim da nije znao ništa o Ovčari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A vi ste u stvari, kad je Olbrajtova tražila od vas da se tu postave snage UN-a, da bi se to mesto obezbedilo, vi rekli da nemate ništa protiv, dali saglasnost i onda su vojnici UN-a se postavili na taj lokalitet, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I politički stav rukovodstva je bio da se dozvoli da UN kontroliše taj region i područje Ovčare, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Po Vensovom planu (Vance Plan), tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno, dakle, da sa događajima u Ovčari, prema onome šta ste vi znali, nema nikakve veze ni JNA, ni MUP Srbije, niti bilo koje lice koje je pod komandom ili kontrolom JNA ili MUP-a Srbije ili uopšte rukovodstva Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da Radovan Stojčić nema ništa sa tim, a nisam rekao JNA. JNA je na tom prostoru bila, tu je bila Gardijska brigada i celi taj prostor, 'ajmo ga nazvati, Srema, to jest južno od Vukovara je pod komandom Jugoslavenske narodne armije i to je njezina zona odgovornosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi ikada saznali da je bilo ko od pripadnika JNA bio na Ovčari u vreme kad se to događalo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja i sad ne znam šta se tačno desilo na Ovčari i ko je izvršio to, a pogotovu onda nisam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A šta je u vezi sa Lovasom? Prema onome što ste vi saznali, takođe, koliko ja mogu da zaključim, nema nikakve veze JNA ili bilo koje lice koje bi moglo biti pod kontrolom JNA ili povezano sa Srbijom ili na bilo kakav način u vezi sa bilo kim iz Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa isto što važi za Ovčaru, tako i važi za Lovas. Znači, bilo je proglašeno ratno stanje, važila su ratna pravila, sve, svi civili i naoružani ljudi, da li TO, da li rezervisti, da li dobrovoljci su bili pod komandom JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi ste tada formirali svoju Teritorijalnu odbranu, je li tako? U Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jesmo, ali je uvek bila potčinjena Jugoslavenskoj narodnoj armiji i djelovala je pod komandom JNA, od avgusta do kraja ratnih operacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je za vas kraj ratnih operacija?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Za mene je kraj ratnih operacija kraj novembra 1991. godine, na prostoru Slavonije. E sad tu ima mjesta gdje je negdje pre završila ratna dejstva, negdje kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E dobro, gospodine Milanoviću, da li možemo da konstatujemo da nije sporno da posle novembra 1991. godine nikakvih dejstava nije bilo na tom području, pa sve do potpisivanja Erdutskog sporazuma? Praktično nije bilo rata na tom području.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Rata nije bilo, ali je bilo sporadičnih dejstava.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakvih je bilo sporadičnih dejstava?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Na primer Hrvatska vojska je znala ponekad da ispali neku granatu na našu stranu, a mi smo uzvratili. Nikad neće biti jasno ko je prvi, uvijek jedna strana kaže "ovi su" a ova druga kaže "drugi su", a recimo, bilo je malo minobacačkih napada, Miljevački plato, Maslenički most, Zapadna Slavonija i to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to se ne odnosi na ovaj vaš deo. Na to ćemo doći kasnije. Da li možemo da konstatujemo da kad su uspostavljene ove zone pod zaštitom Ujedinjenih nacija i uspostavljena ta zona pod zaštitom Ujedinjenih nacija, koja je pokrivala Istočnu Slavoniju, Baranju i Za-

padni Srem, nigde nije bilo sa srpske strane nikakvih napada na bilo kakvu teritoriju izvan zone, niti je bilo nekih napada unutar zone?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da se nismo razumjeli u prethodnom pitanju. Znači, kad su se dole dešavali neki događaji, onda je i ovde bilo malo prebacivanja minobacačkih granata, ali malo, ne nešto, ovaj, posebno. To je na prethodno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, al' da li je, znači, pošto je JNA po onom sporazumu napustila prostore Hrvatske, srpska strana, odnosno Srpska Vojska Krajine ili Teritorijalna odbrana ili policija, ikad izvršila bilo kakav napad na teritoriju pod hrvatskom kontrolom?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nikada nije izvršila napad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po ovome šta vi kažete u izjavi, vi ste iz Palače, vi koji ste bili u Palači, dobili ste iz Bobote pedesetak pušaka, municiju i ne znate kako je to naoružanje došlo u Bobotu, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno kako je došlo u Bobotu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je formirana ova nova Teritorijalna odbrana Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nova Teritorijalna odbrana Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema formirana je između 2. maja i avgusta. Ona je najpre djelovala po mjestima i nije bila povezana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači formirana je posle onih događaja u Borovom Selu i to po ovim mesnim zajednicama, po selima, praktično, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Po selima i Belom Manastiru i tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko vidim u vašoj izjavi, od starih struktura Teritorijalne odbrane jedino je nešto preuzeto u Belom Manastiru, ali je i to stavljeno pod komandu Teritorijalne odbrane Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pošto je Teritorijalna odbrana u Hrvatskoj bila tad nacionalno selektivno pravljena, je l' tačno da je upravo

to bio razlog zbog koga su se Srbi organizovali po principu tih mesnih štabova i drugih jedinica, kao Teritorijalna odbrana tog prostora?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa sama reč govori, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u Teritorijalnoj odbrani tog prostora bilo je i drugih nacionalnosti, ne samo Srba, je l' tako, koji su želeli da brane taj prostor?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, pogotovo na prostoru Baranje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U to vreme ta Teritorijalna odbrana nije bila pod kontrolom JNA, ta koja se formirala po selima, po raznim mestima, manje više spontano, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, do avgusta nije, ali od avgusta je bila pod komandom JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da je ta Teritorijalna odbrana kada je tada formirana bila u stvari neka vrsta narodne zaštite? Pa koliko ja imam podataka, nije čak bila ni u dobrim odnosima sa JNA tada.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U svakom slučaju bila je formirana kao zaštita, odbrana je l', Teritorijalna odbrana, sama reč govori, a bila je u dobrim odnosima sa JNA. JNA nije izvela ni jednu akciju, koliko sam ja upoznat na prostoru, a da nije učestvovala TO ili obrnuto, da je TO napravila ijednu akciju da nije bila pod komandom JNA..

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je sa ovim raznim formacijama koje su neke stranke formirale?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sve te formacije koje su stranke formirale, mislim na stranke iz Republike Srbije, to ja mislim da su radikali samo bili kod nas, kao stranački su bili pod komandom TO i JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da su i ove stranačke formacije se uključile u strukturu JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ko god je nosio oružje ili uniformu na teritoriji Slavonije, Baranje i Srema je bio pod komandom JNA, čak se po nekoliko mjeseci nije moglo preći iz mjesta u mjesto ako Jugoslavenska narodna armija ne da dozvolu za kretanje po prostoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to učinjeno u nastojanju da ne dolazi do sukoba ili je u nekom drugom nastojanju učinjeno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je učinjeno po naredbi zbog rata i ratne opasnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog ratne opasnosti, a konstatovali smo da posle novembra 1991. godine tu nije bilo nikakvih ratnih operacija više, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, govorimo od avgusta do konca novembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste imenovani za pomoćnika ministra za saobraćaj na predlog Milenka Živkovića. Ko je Milenko Živković?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Milenko Živković je tad već bio član Srpskog nacionalnog veća i rodom je sa tih prostora i mislim da sam jedino njega ja znao od svih ovih gore navedenih, pre rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A za pomoćnika ministra odbrane na predlog Radlović Predraga, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle i u jednom i u drugom slučaju to je unutrašnje organizovanje u Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu. Na vaš izbor i izbor bilo koga od njih niko iz Srbije nije uticao, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, kažete da je 28. novembra 1991. godine, u tački 10 kažete, pošto imate pred sobom tu svoju izjavu, beleške, kažete da je u Erdutu 28. novembra 1991. godine su sve operacije bile već završene, je l' tako? Nije bilo nikakvih više ratnih sukoba.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim, ali nisam baš 100 posto siguran da li je to bio 28. novembar ili možda 10. decembar, ali to je 99 posto tačno da je 28. novembar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali to je već vreme kad više nije bilo nikakvih ratnih sukoba, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda kažete da je pored ministara u Vladi SAO Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, sastanku prisustvovao i Radovan Stojčić, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, molim vas, pošto ste vi pomenuli prisustvo Radovana Stojčića, ko je još tu, po vašem sećanju, uopšte iz MUP-a Srbije bio s njim? Neko ko je radio u Ministarstvu unutrašnjih poslova Srbije.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Kad je Radovan Stojčić Badža došao na prostor Slavonije i postao komandant Teritorijalne odbrane, s njime je došlo, pa ne mogu se tačno setiti, jedno petnaestak pripadnika njegove jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vama poznato da je Radovan Stojčić, kao patriota i dobrovoljac, došao tamo da vam pomogne, znači nije došao ni sa kakvom jedinicom MUP-a Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Radovan Stojčić Badža došao je na prostor kao patriota, ali nisam siguran da li je došao kao dobrovoljac ili je došao po nečijoj naredbi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to ne znate, dakle?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Valjda bi bilo logično, da je došao u nekom drugom svojstvu, da je imao neku jedinicu sa sobom. Vi ste nabrojali u vašoj izjavi ...

SUDIJA MEJ: Ne možete da ga pitate šta je logično, ono šta možete da pitate svedoka je da li je Badža kad je došao, da li je došao sa jedinicom ili je došao sam. Možete li da nam pomognete oko toga, gospodine Milanoviću?

SVEDOK MILANOVIĆ: Kada je Radovan Stojčić Badža došao 21. mislim septembra, ja sam čuo priču da je on došao zato što vojska nikako ne može da oslobodi Vukovar i da on pomogne prilikom komandovanja i rukovođenja Teritorijalnom odbranom i saradnjom sa Jugoslavenskom narodnom armijom, a on je došao sa petnaestak ljudi, sa svojom jedinicom. Mislim da tad

jedinica nije brojala više, u Beogradu znači, "SAJ" nije više brojao od dvadesetak, 25 najviše ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak. Od koga ste to čuli, da je on došao sa 15 ljudi da bi oslobodio Vukovar?

SVEDOK MILANOVIĆ: To sam video da je došao lično, svojim očima, a na sastanku u Vladi Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema je bilo rečeno da će doći čovek iz MUP-a Srbije da bude komandant Teritorijalne odbrane i da uveže sve snage na terenu da se oslobodi Vukovar.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi koga ste vi lično videli, osim toga što ste čuli da je s petnaestak ljudi došao? Jeste videli tih petnaestak ljudi?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Vidio sam svih 15 ljudi, petnaestak.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' možete da tvrdite da je tih 15 ljudi neka jedinica?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ako pričamo o Specijalnoj antiterorističkoj jedinici, koja u Srbiji broji 20 do 25 ljudi i ako dođe sa 15, za mene je to jedinica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ostavimo na stranu šta je za vas jedinica, ja ne znam koliko je brojala tada ta jedinica, ali to što je došao, došao Badža kao dobrovoljac u Slavoniju, na osnovu čega vi smatrate da je on došao ...

SUDIJA MEJ: Sačekajte trenutak, samo trenutak. Kažete da je on došao kao dobrovoljac, svedok ne prihvata da je on došao kao dobrovoljac. Da li vi znate da je on bio dobrovoljac ili nije? Mislim da ste vi to već osporili, gospodine Milanoviću, zar ne?

SVEDOK MILANOVIĆ: Pa pokušaću još jednom da to objasnim. Radovan Stojčić Badža, znači, rekao sam razlog njegovog dolaska je da se oslobodi

Vukovar. Rekao sam broj ljudi i to je dosta veliki broj za specijalnu jedinicu. Došao je sa opremom i naoružanjem i ni u jednom momentu ja nisam shvatio da su oni tu dobrovoljno, pogotovu, evo nekoliko primera, tražili ste. Na primer, oprema, naoružanje, uniforma, sistem veza, plate su dobijali tamo u Srbiji i po završenom zadatku, svi su ili rukovodeći sastav je napredovao u funkciji. Na primer, Badža je postavljen za, kod mene je došao kao komandant Specijalne jedinice MUP-a Srbije, a kod mene još dok je bio, pred sam povratak je bio postavljen za pomoćnika ministra unutrašnjih poslova. Nije logično da čovek ode dobrovoljno negde na teren, a da dobije unapređenje. Još bih mogao setiti se primeraka dosta, ali to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakva je uloga, budite ljubazni, pa mi to objasnite, Radovana Stojčića bila u tim, u tim dejstvima? Je l' vi imate podatak da je Radovan Stojčić ili neko od njegovih saradnika izvršio bilo kakav zločin tamo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nikakav. Ta jedinica iz MUP-a Srbije koja je bila na prostoru nikada nije izvršila nikakav zločin, u to sam siguran, a njezina uloga je bila velika. Tačno se sjećam dolaska njegovog, znači 21. septembra i zaustavljanja operacije na Vukovar na nekih 15 do mjesec dana, dok nije uspostavio sistem rukovođenja i komandovanja zajedno sa generalom Bratićem, pa posle kad je poginuo 4. novembra general Bratić, došao je general Bijorčević. Onda sa njim svakodnevno su se sastajali i napravili plan i zajednički vodili akciju oslobađanja Vukovara, koji je krenuo 4. novembra i završio 18. novembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači u okviru JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u izjavi rekao da je JNA dominirala prostorom do dolaska Badže. Posle dolaska Badže, JNA je dobila više na značaju i postupalo se sa njom kao sa pravom Teritorijalnom odbranom, da je u svakoj akciji podčinjena JNA, pogotovo što TO nije imala oružja i oruđa, nisu ni imali tenkove, nije imala minobacače, nije imala topove, nije imala teško naoružanje, VBR-ove i ostalo, i ostalu tehniku. To je sve imala Jugoslavenska narodna armija i dolaskom Badže, znači, TO je dobila malo više na značaju i sve su akcije bile, znači, koordinirane od strane Jugoslavenske narodne armije, a TO je to izvršavao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da ste vi tek oktobra 1991. godine smatrali da ste pod MUP-om i to kada je Badža došao tamo, i to ste smatrali vezom sa MUP-om Srbije, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, tako je rečeno na sastanku Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema da dolazi čovek iz MUP-a Srbije koji će preuzeti komandu TO i čim je došao, Goran Hadžić ga je postavio za komandanta Teritorijalne odbrane, nakon par dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači Goran Hadžić ga je postavio?
SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije ga postavio niko iz Srbije, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ga je neko poslao iz Srbije, a Goran Hadžić ga samo, samo je, to je potvrdio papirom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači to postavljenje koje je izvršio Goran Hadžić, koji je tada bio šta? Predsednik oblasti, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: On je tad bio predsednik Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zar nije to dokaz da Badža koji je došao kao dobrovoljac, stavlja se na raspolaganje ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne smete da postavljate pitanja na taj način. Jasno ste čuli šta je svedok rekao u vezi sa tim da li je on došao dobrovoljno. Nema svrhe da tendenciozno postavljate pitanja i to tako da se pogrešno tumači ono šta je svedok rekao. Molim vas da pređete na sledeće pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ustanovili smo da je postavljen odlukom predsednika Vlade Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, Gorana Hadžića ...

SUDIJA MEJ: Molim vas da pređemo na nešto drugo. Sa tim smo završili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je bilo nekoliko pripadnika MUP-a Srbije koji su privremeno zamrzli svoje funkcije u MUP-u i otišli

kao dobrovoljci da vam pomognu da se odbranite? Da li vam je poznata ta činjenica?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je ljudi iz MUP-a Srbije, a nije mi poznata njihova, njihov status vezan za radni odnos.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vam poznata slična situacija u JNA, naime da su starešine rođene u Bosni, u Hrvatskoj mogli da idu i uvek dobrovoljno, da pomognu Vojski Republike Srpske ili vojski Republike Srpske Krajine, odnosno da se uključe u redove njihovih pripadnika, jer je bilo reč o prostorima na kojima su rođeni, kojima su pripadali i koje su smatrali da treba braniti? Dakle, slična situacija kada je reč o mnogim pripadnicima JNA koji su postali pripadnici Vojske Republike Srpske ili Srpske Vojske Krajine, je li tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je slučajeva da su išli dobrovoljno, ali bilo je slučajeva da su išli po naredbi GŠVJ u te krajeve.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li vam poznato, kao zameniku ministra odbrane, da se ta naredba mogla odnositi samo na pitanje njihovih primanja, socijalnog i materijalnog statusa, a ne na pitanja komandovanja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije mi jasno šta ste hteli pitati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo da, da preformulišem pitanje. Je li vojska Jugoslavije ili kako kažete GŠVJ, to je Generalštab Vojske Jugoslavije, komandovao, imao komandu nad vojskom Republike Srpske Krajine ili Vojskom Republike Srpske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Na to pitanje ne mogu precizno odgovoriti, ali znam da je Srpska vojska Krajine bila zavisna od JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite primala pomoć?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bila zavisna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ko je vama komandovao? Vi ste bili pomoćnik ministra odbrane. Je li postojao glavni štab Srpske Vojske Krajine? Je li postojao vrhovni komandant? To je bio predsednik Republike Srpske Krajine. Je li tako ili nije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Postojao je Glavni štab Vojske Republike Srpske Krajine i on je komandovao na prostoru Krajine, ali ponekad ni to

nije, ali komandovao je prostorom, al' mislim da su bili zavisni komandanti Srpske Vojske Krajine od Generalštaba JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je u lancu komandovanja Generalštab komandovao bilo kakvim operacijama na području Republike Srpske Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nemam te informacije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da završimo onda s tim. A dobro, recite mi o strukturi svih tih pripadnika Srpske Vojske Krajine, uključujući i civile koji su uzeli oružje da brane svoje kuće i koji su formirali Srpsku Vojsku Krajine, odakle su ti ljudi bili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Za prostor Slavonije, Baranje i zapadnog Srema ja mogu reći da je u samom početku, većinom Teritorijalnu odbranu sačinjavalo domaće stanovništvo. Onda u jednom periodu pristizalo je nešto dobrovoljaca koji su isto bili pod komandom TO ili direktno pod JNA i to je bila bila brojka, negdje kretala se između 10.000 i 25.000. A od ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čega 25.000?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Vojnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz, iz Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Iz Sremsko-baranjske oblasti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, pa koliko je od tih 25.000 vojnika iz Sremsko-baranjske oblasti bilo dobrovoljaca iz Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: E to je teško reći. Prekinuli ste me, ali od avgusta, od avgusta 1991. godine do novembra i decembra 1991. bilo je oko 36.000, oko 36.000 pripadnika Vojske Jugoslavije, a ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je JNA 1991. godine, a ne, ne Vojska Jugoslavije ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, tačno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ne JNA.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno, JNA, oko 36.000, i to je sad teško reći koliko je bilo dobrovoljaca, pošto je bilo dobrovoljaca i u sastavu TO i u JNA.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam o Srpskoj Vojski Krajine. Dakle, kad je formirana Srpska Vojska Krajine, u tom delu koji predstavlja Istočnu Slavoniju, Baranju i Zapadni Srem, koliko je brojala u to vreme Srpska Vojska Krajine na tom području, kad je formirana? Srpska Vojska Krajine.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislite TO ili Srpska vojska Krajine?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Srpska vojska Krajine, vrlo sam precizan.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Srpska vojska Krajine mislim da je zvanično, prvi put formirana 1994. godine, Srpska vojska Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A do tada se zvala TO Krajine, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E pa recite mi sada, kad se povukla JNA sa područja cele Hrvatske 1992. godine, koliko je brojala TO u Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: April, maj 1992. godine, JNA kad se povukla i nastupio je Vens-Ovenov plan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da preciziramo ...

SUDIJA MEJ: Dajte da pokušamo da se time malo pozabavimo i da to pojašnimo. Pre nego što je formirana Srpska vojska Krajine optuženi je izneo da je postojala Teritorijalna odbrana Krajine, je li to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ: Tačno, ali je delovala na sledeći način, do 26. februara 1992. godine, Teritorijalna odbrana djelovala je u tri oblasti, znači u Kninskoj oblasti, Zapadna Slavonija i Istočna Slavonija, Baranja i Zapadni Srem. I tada kada su se udružile te tri oblasti, onda prvi put tad nastaje TO RSK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, TO Republike Srpske Krajine. E sad, koliko je tada brojao TO Republike Srpske Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno reći, ali bio bih precizan za Slavoniju, Baranju i Zapadni Srem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, izvolite. Budite precizni za Slavoniju, Baranju i Zapadni Srem.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je tu više faza. Znači kad se povukla JNA, tad je nastupio Vens-Ovenov plan i sistem duplog ključa, gdje je Teritorijalna odbrana ugašena, a Plave brigade policije su čuvali, čuvale granicu prema Hrvatskoj po Vens-Ovenovom planu. Međutim, pošto Hrvati narušavaju Vens-Ovenov plan, napadaju, sad ne mogu se setiti da li je to Maslenički plato ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Miljevački.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Miljevički plato ili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Maslenički most.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ili Medački džep, ne mogu tačno sada da se setim. Tad pada u vodu sistem duplog ključa, TO se aktivira i od tada pa na dalje, znači bila je TO do 1994. godine, posle Srpska Vojska Krajine, do raspada Krajine. Međutim, na prostoru Slavonije u vanrednom ratnom stanju, Teritorijalna odbrana brojala je dvadesetak hiljada, a u redovnom stanju oko 5.000 do 7.000.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Eto, u tom vanrednom ratnom stanju, kad je brojala oko dvadesetak hiljada Teritorijalna odbrana Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, koliko je tamo bilo dobrovoljaca iz Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Teško je da budem precizan, ali između 3.000 i 4.000, mislim da ne bih pogrešio ako tako kažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji su došli u redove Teritorijalne odbrane Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A dobro, recite mi, molim vas, kad je formirana ta Teritorijalna odbrana Krajine i napravljena ta komandna struktura, da li je ijedan ministar odbrane, policije, komandant Glavnog štaba Srpske vojske Krajine ili Teritorijalne odbrane bio rođen van Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da su svi rođeni ili su im koreni iz Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odakle vam podatak da je bilo, da kažem, kako ste vi rekli, 3.000 dobrovoljaca iz Srbije? U kojim su to oni bili, je l' imate vi tu evidenciju, da je toliko bilo dobrovoljaca? To je 10 posto ispalo vaših snaga, da je bilo dobrovoljaca iz Srbije. Odakle vam taj podatak? Morali ste imati neku evidenciju.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa to se više bazira na jednoj ovako dobroj, ali slobodnoj proceni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, imate li da mi kažete bar bilo kakav razlog na osnovu čega vam je ta slobodna procena?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa imam razlog. Pošto se Ministarstvo bavilo i snabdjevanjem i oprijemanjem vojske, pogotovo se to odnosi, hajmo reći na uniforme, čizme i tako dalje, a znam da su ti ljudi, po običaju, imali prednost, zato što su gosti na prostoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ste se bavili snabdevanjem njihovim i uniformama i tako dalje, onda mora da imate neki dokument u kome se može videti koliko ste izdali tako tim gostima na prostoru, uniformi, čizama i tako dalje.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nismo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kojim bi mogli da dokažete to šta tvrdite.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije se vodila evidencija da bi to sad bilo, hajmo reći, dve, tri jedinice, pa da su se posebno vodile, nego su oni bili raspoređeni po brigadama, bataljonima, tako da nigdje se nije vodilo posebno. Nije to običaj da se posebno vodi evidencija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači nemate evidenciju?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Takve evidencije mislim da niko ne poseduje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kad govorite o ...

SUDIJA MEJ: Pre nego što nastavite, gospodine Miloševiću, imam jedno pitanje koje želim da pojasnim. O kojim datumima govorimo, gospodine Milanoviću? Rekli ste da se za vreme vanredne situacije 3.000 do 4.000 dobrovoljaca iz Srbije pridružilo Teritorijalnoj odbrani u tom regionu. O kom periodu govorimo? O kojim datumima? Da li je reč o 1991. godini ili o periodu pre toga ili posle toga?

SVEDOK MILANOVIĆ: Period, ja sam mislio i nadam se da je i gospodin Milošević tako isto mislio, jer tad su dobrovoljci bili potrebni, avgust 1991. godine, novembar i decembar 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ako kažete taj vremenski okvir, od avgusta do decembra 1991. godine, pa je l' su to onda bili pripadnici JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, drugo su bili pripadnici JNA sa svojim rezervnim sastavom i svojom Teritorijalnom odbranom, to su drugi. Oni su se opremali u Srbiji i došli su ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: JNA se opremala u Jugoslaviji. To je Jugoslovenska narodna armija ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, na to mislim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ti dobrovoljci, zar oni nisu bili, ti o kojima govorite, zar oni nisu bili pripadnici JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Već sam odgovorio. Ti pripadnici, 3.000 do 4.000 što su bili pri Teritorijalnoj odbrani Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, to je jedno. A drugo su rezervisti i dobrovoljci koji su dolazili sa Jugoslovenskom narodnom armijom, njih je na prostoru bilo 36.000, oko 36.000.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite trupa JNA?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na teritoriji Jugoslavije.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne na teritoriji Jugoslavije, na teritoriji Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' to teritorija Jugoslavije 1991. godine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, do sad taj termin nismo koristili, govorili smo uvijek Jugoslavija, Slavonija, Baranja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro, al' kažem 1991. godine je to teritorija Jugoslavije, i *de facto* i *de jure*, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, do priznanja Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Do tamo 1992. godine, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A posle priznanja Hrvatske nije bilo nikakvih ratnih dejstava na toj teritoriji?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nešto malo sporadičnog prepucavanja, ali se to ne bi moglo nazvati ratnim dejstvima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači nije bilo ratnih dejstava na toj teritoriji posle priznavanja Hrvatske. Je l' tako ili ne?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam, nije bilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete u tački 21, ne znate zašto je Radovan Stojčić išao iz Slavonije za Beograd, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se da je išao u Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ne znate razloge. Znae da je živeo u Beogradu, da je stanovao u Beogradu, imao decu u Beogradu, porodicu u Beogradu.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Znam, išao sam ponekad sa njim. Neka je obilazio decu, a nekad je išao na razne sastanke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste imali s njim jedan lični, prijateljski odnos, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog tog ličnog prijateljskog odnosa vladalo je uverenje da ste vi neka veza između MUP-a Srbije i Slavonije, je l' tako? To kažete u tački 23.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, kad je Badža napustio prostor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Pa jeste li vi bili neka veza između MUP-a Srbije i Slavonije ili se to sticajem okolnosti pripisalo samo vašem prijateljstvu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja bih rekao i jedno i drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi objašnjavate da su vaši kontakti sa Radovanom Stojčićem se nastavili prijateljski, je l' tako, lični, kad je on otišao na novu dužnost. Često ste odlazili kod njega, kažete, u Beograd. Kažete da ste mu govorili o stanju u oblasti Slavonija, Baranja i Zapadni Srem. Dakle, on nije imao izvore saznanja o stanju, već je od vas saznavao o tome, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: On je saznavao od mene, ali on je bio prvenstveno policajac, oni koriste više izvora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, vaš lični odnos, između njega i vas, dakle, nije odnos MUP-a i Republike Srpske Krajine ili Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, nego lični odnos između vas dvojice, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa već sam odgovorio na takvo slično pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da je u toku 1991. godine na prostoru Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema bila jedinica MUP-a Srbije, to vam je tačka 28 izjave, koja je brojala oko 100 ljudi, je l' tačno da ta jedinica, i komandovao je, kako vi kažete, Veljko Bogunović. Ja to vidim iz ovih vaših, iz ovih vaših izjava. Je l' tačno da je ta Bogunovićeva jedinica isključivo bila sastavljena od policajaca iz Republike Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ona je sva bila sastavljena od policajaca Republike Hrvatske koji su u Republici Hrvatskoj dobili otkaz ili dali otkaz, nisu hteli da rade ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pod tim uslovima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Samo, samo malo, nisam dovršio, ali su svi dobili posao u Republici Srbiji i kao radnici MUP-a Srbije su došli u prostor Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa otkud vam taj drugi podatak? Policajci koji su dobili, koji su isterani, koji su formirali jedinicu, koji su na prostoru republike u kojoj su do tada radili formirali jedinicu, odjednom su postali zaposleni u MUP-u Srbije. Otkud vam ta ideja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije to nikakva ideja, to je tačan podatak, jer 99 posto tih ljudi i danas radi u MUP-u Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa to gde su se zaposlili profesionalno profesionalni policajci i danas da rade, to nema nikakve veze sa činjenicom da su to bili policajci koji su radili u Hrvatskoj, je l' tako? Je l' taj Bogunović takođe bio iz Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To je lako provjeriti iz njihovih radnih knjižica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li i taj Bogunović iz Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Svi su iz Hrvatske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svi su dakle iz Hrvatske, vrlo dobro. Pa je li tačno da su oni bili pod komandom Teritorijalne odbrane Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema, a ne pod komandom Beograda?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Oni su, kad su bili na prostoru, bili su pod komandom komandanta TO.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A dobro, je li tačno da policija Srbije, dakle ceo taj Resor javne bezbednosti, nikad nije bio na tim prostorima, jedino je posle one "Oluje" i haosa koji je nastao bila jedna jedinica koja je pomagala da se održi red i mir i bezbednost granice? Je l' tako ili ne? A i tada nije bilo nikakvih dejstava. Je l' tako ili ne?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Specijalna antiteroristička jedinica spada u Resor javne bezbjednosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa nije Specijalna antiteroristička jedinica bila na tom prostoru.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Odgovorio sam na to pitanje, da je bio njezin komandant i više od pola pripadnika jedinice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da je bio Badža, ne znate tačno u kom svojstvu, i rekli ste da je s njim bilo 15 ljudi.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Oko 15.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 15. Dakle, Badža sa 15 ljudi je izvršio agresiju na Hrvatsku, je l' tako? Je l' to vi tvrdite?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja rekao to.

SUDIJA MEJ: Ne, ponovo ste pogrešno predstavili iskaz. Već smo prošli kroz ovo pitanje i to nadugačko i naširoko. Idemo na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, ja govorim o tome, vi ste pomenuli da je bila jedinica MUP-a Srbije pod komandom Obrada Stevanovića. Hoćete to da mi objasnite, molim vas?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nakon pada Zapadne Slavonije i donjeg dijela Krajine, negdje u avgustu je došla ta jedinica i bila je na prostoru sve do aprila 1996. godine, tad se povukla i bila je isključivo za održavanje javnog reda i mira. Nije bilo nikakvih ratnih dještava, ali je bila veoma moguća neposrijedna ratna opasnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' ta jedinica obezbeđivala granicu i pomagala da bude red i mir u vreme kada je nastupio haos posle "Oluje", je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ta jedinica bilo gde i prema bilo kome dejstvovala u smislu bilo kakvih borbenih dejstava?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, ta je jedinica u stvari pomagala vlastima oblasti da sprovede zakonitost, red i mir, i da pomogne u održavanju saobraćaja i borbi protiv kriminala. Je l' zato bila tamo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Po mojoj proceni, ta jedinica je imala najveću ulogu po pitanju moralne podrške narodu Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda da se njom ne bavimo dalje, i sami kažete da nikakvih dejstava nije bilo. Dobro, recite mi, vi pominjete da o tome govori i plan demilitarizacije i transformacije XI korpusa.

Recite, da li je tačno da ste plan demilitarizacije i transformacije XI korpusa doneli 1995. godine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, korpus je formiran, znači, formiran je negdje 1993.godine, 1994. godine, a plan demilitarizacije XI korpusa je donešen, donešen je neposrijedno po potpisivanju Erdutskog sporazuma u duhu sprovođenja sporazuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste ovde dali, ovaj, doduše na engleskom, tekst Erdutskog sporazuma ...

SUDIJA MEJ: Da, to je tabulator 27, dokaznog predmeta 549.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda se vidi da su ga potpisali, da ste ga potpisali vi i Hrvoje Šarinić, a da su ovo ostalo Galbrajt i Stoltenberg, dakle, učesnici u mirovnom procesu. Je li ovaj sporazum obezbedio da ne dođe ni do kakvog nasilja, niti do egzodusa Srba iz Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sporazum je garantovao mirno rešenje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovaj sporazum, evo skrećem vam pažnju na tačku 12: "Išla je godina, pa još godina", dakle dve godine prelaznog perioda da svako može kad se sve smiri da proceni na koji će način da živi i da organizuje svoj život, znači niko nije morao u žurbi bilo šta da rešava, je l' tako? I to je bilo godina plus godina.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čak je i general Lončar koji je bio komandant XI korpusa ostao kao, kako bih rekao, neki pomoćnik ovog međunarodnog administratora Vokera (William Walker) u to vreme u Istočnoj Slavoniji, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ostao je jedno vrijeme general Lončar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste. E sad vam skrećem pažnju na, na tačku 12 koja predviđa, na žalost, ja ga imam samo na engleskom pa ću vam pročitati, ali vama će to prevesti: "*Not later than thirty days before the*

end of transitional period”, ja nikako ne dobijam prevod, pa ne znam je li se ovo prevodi. Je li vi dobijate prevod?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja bih morao da ga dobijem na slušalicama.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne dobijam ni ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nema sa, nema sa engleskog na srpski.

SUDIJA MEJ: Hajde da probamo ponovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Znači tačka 12: “Najkasnije 30 dana pre kraja prelaznog perioda, izbore za sva lokalna vladina tela, uključujući opštine, okruge i županije, kao i pravo srpske zajednice da imenuje zajedničko Veće opština, organizovaće prelazna administracija” i tako dalje. Ovim sporazumom je utvrđeno i pravo Srba da organizuju zajedničko veće opština, jer se ovde kaže “*Right of the Serbian community to appoint a joint council of municipalities*”, je li tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumijem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoću da kažem, je li na ovaj način uspostavljeno, na bezbednost, mirno rešenje za sve i pravo srpske nacionalne zajednice da formira zajedničko veće opština na ovom području?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je opšte poznata stvar, samo ne znam da li je došlo do formiranja, ali to je poznata stvar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li formirano zajedničko Veće opština?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da to više ne postoji u Hrvatskoj, da je to sad županija ili kako oni to zovu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to je mimo ovog Erdutskog sporazuma sad otišla praksa, je li tako? Srbi, znači, nemaju sad više pravo na to zajedničko Veće opština, koje je bilo predviđeno ovim Erdutskim sporazumom:

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nemaju, ako se županija ne smatra pod time ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa županija se ne smatra svakako zajedničkim Većem opština, jer se ovde formiranje zajedničkog Veća opština navodi kao pravo srpske zajednice.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da nije došlo do toga, ali nisam 100 posto siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to i nije jedini sporazum koji je izigran, ali da idemo dalje. Vi kažete da ste imali direktnu vezu, ovo moram da vam kažem, prvi put čujem i teško mogu da poverujem, ali verovatno ćete mi objasniti, i sa Milanom Milutinovićem. Sa mnom nikad niste imali nikakvu direktnu vezu, a sa Milanom Milutinovićem ste imali. Hajte, objasnite mi, molim vas. Imali ste neku liniju, telefonsku i tako dalje. Milan Milutinović je tada bio ministar spoljnih poslova, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mislite na telefonsku vezu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, telefonsku. Vi govorite u tački 30 da ste imali telefonsku vezu.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa kao što sam rekao u izjavi, imao sam, znači telefon jedan koji počinje sa 025, to je telefon sa prostora opštine Sombor, imao sam pozivni 011, to je Beograd pozivni i imao sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I odavde vam je pozivni za Beograd 011 ...

SUDIJA MEJ: Moramo ovo polako da završimo. Sada je vreme za pauzu. Možete da se vratite na to posle pauze. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, ostalo vam je još sat i tri četvrt vremena za vaše unakrsno ispitivanje. Do sada ste imali oko dva sata za ovog svedoka. Tužilaštvo je imalo nešto preko tri sata. Mi smatramo da je pravično da vi imate nešto više vremena od njih zbog izjave svedoka. Prema tome, ukupno imate tri sata i 45 minuta, što znači da vam je preostalo još sat i 15 minuta. Gospodine Milanoviću, prekinuo sam vas, čini mi se da ste hteli nešto da kažete. Da li želite nešto da dodate?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pre nego što doda ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak.

SVEDOK MILANOVIĆ: Nisam odgovorio na pitanje. Pored ova dva telefona koji su iz Republike Srbije, imao sam jedan telefon, nazivao se specijal, on je četvorocifreni, njega su samo posjedovali Vlada Srbije, MUP, Vojska, Ministarstvo inostranih poslova, Javna bezbednost, Državna bezbjednost i još poneka ministarstva, tako da sam mogao direktno da dobijem Milana Milutinovića i ostale koji su imali ove brojeve, bez problema, i oni mene, a niko od ostalih učesnika u PTT saobraćaju nije mogao da učestvuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, možemo li prvo da raščistimo ovo pitanje vremena? Vi ste ovog svedoka uveli po pravilu vašem novom Pravilu 89, prema tome, veoma je mnogo dokumentacije dato samo bez ikakvog glavnog ispitivanja. Mislim da je sat i tri četvrt koje mi još dajete nedovoljno da ja završim sa unakrsnim ispitivanjem ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Imamo sve to na umu. Imamo na umu i vreme koje ćete vi da imate u odnosu na vreme koje je imalo Tužilaštvo. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja upravo zato i zahtevam od vas da razmotirte još jednom to pitanje, jer gospođa Uerc-Reclaf je najveći deo uvela bez glavnog ispitivanja, kao što znate.

SUDIJA MEJ: Dobro. Vi imate priliku da, ukoliko želite, ukoliko je potrebno, prođete kroz sva ta dokumenta, ako za tim bude potrebe. Možda to neće da bude potrebno, ali imate priliku ako želite da to uradite. Imate još sat i tri četvrt.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Milanoviću, recite mi odakle vam ideja da je Radovan Stojčić Badža bio izvan komandnog lanca MUP-a kad je bio u MUP-u, kad je bio pomoćnik ministra? Kako bi mogao biti izvan komandnog lanca MUP-a neko ko je pomoćnik ministra u MUP-u? Govorim o vremenu kad je on bio pomoćnik ministra, ne govorim kad je bio dobrovoljac u oblasti.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam stekao zaključak da je ministar Sokolović prepustio sve stvari što se tiče Javne i Državne bezbjednosti svojim pomoćnicima i da se on nije mnogo mešao u posao, da su oni sve

odluke većinom donosili sami, a znam da je veoma često ostajao svojoj kući, da nije dolazio baš svakodnevno na posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' vi to tvrdite da ministar Zoran Sokolović nije obavljao svoj, svoju dužnost, nego su njegovi pomoćnici za javnu i državnu bezbednost radili bez njegove saglasnosti i bez njegovih uputstava i bez rasprava na kolegijumu Ministarstva i ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam to rekao, rekao sam da su imali određene ruke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu čega ste to zaključili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Eto, i sam Radovan Stojčić mi je to nekoliko puta rekao, a i vidio sam kad su, kad odluke se donose, da se donosi i kad se zove telefonom da se preskače linija komadovanja i rukovođenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vi znate da su najčešće kod mene dolazili njih trojica, ministar i dva pomoćnika koji su šefovi resora?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sumnjam u to, ali sigurno je bilo i pojedinačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to vi na osnovu nekog svog utiska izvlačite zaključak, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo na sledeću temu. Vi svedočite o nekoj jedinici "Škorpioni" koji je, koju je vodio Slobodan Medić. Odakle su oni, jesu oni iz vaše oblasti?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste ih vi angažovali, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Gde?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tamo gde ste ih angažovali, dakle u vašoj oblasti?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa što se tiče oblasti, ja sam predložio, kako piše u ovom tekstu u mojoj izjavi, direktoru naftne kompanije da oni objezbeđuju naftonosna polja koja su na samoj liniji razgraničenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to znači da ste ih vi lično pronašli, okupili, organizovali, privatno angažovali da čuvaju naftna polja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ko ih je angažovao da čuvaju naftna polja tamo u vašoj oblasti?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Slobodana Medića prijedložio da on bude rukovodioc tog obezbjeđenja, a oni su dalje bili pod direktorom naftne kompanije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači to je bila jedinica obezbjeđenja naftne kompanije čijeg ste šefa vi predložili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako vam je palo napamet da baš tog Medića predložite da vodi obezbjeđenje naftne kompanije u vašoj oblasti?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Obilaskom tog prostora shvatio sam da su, da je, da su naftonosna polja ugrožena, pošto su na samoj liniji razgraničenja, a poznato je, kad bi pala jedna mina, da bi to bila ekološka katastrofa. Obišao sam teren, prvi put sreo tog mladića kojeg su mi prijedložili par ljudi, a čak se sjećam da sam pitao i Badžu da li on nešto ima protiv, on je rekao nema. Tad je taj momak imao negde oko 22, 23 godine i dobro je organizovao taj posao i završio do kraja 1996. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi ste ih slali i u Bosnu i Hercegovinu, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ih ja slao, slala ih je komanda korpusa na raznorazne zadatke, a ja sam većinom te jedinice koje su odlazile van oblasti obilazio vrlo često.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, kao zamenik ministra odbrane pretpostavljam da ste vi imali odlučujuću reč o tome, pošto ste toga Medića sami postavili, gde ćete da ga pošaljete?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Kao što znate i sami, po Zakonu o odbrani, ministarstvo nema naredbodavnu odluku po pitanju angažovanja vojske nego to ima vlada i komada vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači vlada ih je slala?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Vlada i komada vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, pošto ste pomenuli da kad je počelo bombardovanje Jugoslavije od strane NATO, da ste ga poslali na Kosovo ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam napomenuo da nakon napada NATO na Saveznu Republiku, sedam, osam do 10 dana, da me je on nazvao da ne bi išao u, kao rezervista u Vojsku Jugoslavije nego da bi išao u MUP, a u izjavi piše, ja to nisam rekao, u isto vreme me nazvao general Đorđević, načelnik Javne bezbjednosti, da su mu potrebni dobrovoljci. I onda sam, nisam znao šta da radim jedno tri, četiri dana, pošto sam znao da se to sve prati, da li da ga pošaljem ili ne pošaljem, to jest da li da ga, napravim kontakt sa njima dvojicom i nakon tri, četiri dana sam napravio samo kontakt među njima dvojicom i on je nakon dva, tri dana otišao na Kosovo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li on vraćen odande po, po nalogu generala Đorđevića, zahtevao da se vrati, je li tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, vraćen je ali nakon pet, šest dana ponovo se vratio i ostao do kraja bombardovanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li znate da je ovde kad je svedočio general Vasiljević bilo reči o tome da je on i ta njegova grupa počinila razna krivična dela na Kosovu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta je pričao general Vasiljević, ali znam da su njegova dvojica ljudi osumnjičeni i da se vodi proces u Jugoslaviji, to jest Srbiji. E sad, vidjećemo, suđenje će pokazati šta je tačno, a šta nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da vam je poznato, iako je Vasiljević bio svedok protiv mene, da je i on ovde rekao da sam ja insistirao da ko god izvrši neki zločin tamo mora da odgovara i oni su njega pomenuli i on je ...

SUDIJA MEJ: Svedok stvarno ne može da govori o tome. On nije bio ovde, radi se o tuđem iskazu koji on ne može da komentariše. Idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li tačno da nikada Vlastimir Đorđević nije službeno dolazio u vašu oblast?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi često pominjete Vens-Ovenov plan, u glavnom ispitivanju i u ovome, ne radi se ni o kakvom Vens-Ovenovom planu nego se radi o Vensovom planu (Vance Plan) od, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Vensovom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je Vojska Jugoslavije u skladu sa tim planom povukla svoje jedinice i ustanove sa područja Republike Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, april-maj 1992. godina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' to nedvosmisleno govori da je JNA se zalagala za mirno rešenje sveukupne jugoslovenske krize ...

SUDIJA MEJ: Nije na svedoku da o tome govori. To je komentar, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li se sećate da je Milan Babić koji je onda bio na čelu Republike Srpske Krajine odbio da prihvati Vensov plan, pa sam upravo zato ja Babiću 8. januara 1992. godine uputio javno pismo, da bi promenio svoj stav?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se da ste uticali na rukovodstvo u donjem djelu Krajine da prihvati Vens-Ovenov, ovaj Vensov plan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je tačno da je pored toga što je Hrvatska sama prihvatila odluku Saveta bezbednosti (UN Security Council) da se za područje Krajine primeni Vensov mirovni plan, dakle da se proglase zaštićene zone UN, oni to nisu poštovali jer su polovinom juna 1992. godine upali na Miljevački plato i napravili tada velike zločine nad Srbima? Da li sećate toga?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se, jer su prekršili Vensov plan u donjem delu Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bilo juna 1992. godine. A da li se sećate već početkom 1993. godine napada na Ravne Kotare, Maslenički most, Peruću, Zemunik, kada je ubijeno nekoliko stotina Srba, a više stotina ranjeno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa onda oktobra 1993. godine, ponovo napad na područje Medačkog džepa, kada su takođe uništena srpska naselja i masakriran veliki broj Srba. Da li se sećate toga?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sjećam se tog napada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nabrajam vam ove ključne i najveće zločine koji su tada učinjeni. A je li tačno, sa druge strane, da od dolaska UN Srbi iz Krajine nijednom nisu upali na prostore koji su bili pod kontrolom Hrvatske?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li Krajina imala svoje Ministarstvo unutrašnjih poslova, je li to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li imala svoju Državnu bezbednost, je li to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da je Krajina imala svoje "Crvene beretke" koje su se zvale "Crvene beretke Krajine", je li to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam baš siguran u to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SUDIJA MEJ: Svedok je rekao da nije siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pošto pominjete razne ljude iz Ministarstva unutrašnjih poslova, je li tačno da ste vi Jovicu Stanišića vrlo površno poznavali, da ste ga tek nekoliko puta u životu videli?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, u ovim događajima o kojima pričamo, tim, ali posle toga smo se vrlo, vrlo često viđali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta znači to posle toga? Kad je to posle?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo da budem precizan, u 1992, 1993, 1994. godine retko, 1995. godine malo više, pa i 1996. godine nešto, 1997. godine ne, al' od njegovog smenjivanja jedno dve godine skoro svaki drugi, treći dan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste se s njim, znači, vidali posle rata, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa rekao sam, i pre i posle, samo više posle.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li možete da nabrojite nekoga iz Državne bezbednosti Srbije ko je dolazio u Krajinu za sve ove godine rata?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz čega čitate, ako smem da znam?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa da se podsjetim, iz 76, to je 76, ovaj paragraf u ovoj mojoj izjavi. Pa evo na primer, od ovih petnaestak, njih sigurno 70 posto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je 70 posto, od tih petnaestak?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Je dolazilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete desetak njih je dolazilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa otprilike, eto, ali bili su na prostoru, ne znam ja tačan broj koliko ih je bilo, ne bi oni bili Državna bezbjednost kad bi se znao tačan broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' tako? E pa dobro, a šta su radili oni tamo na tom prostoru?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da su radili svoj posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete prikupljali obaveštajne podatke?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' su učestvovali oni u nekim borbenim dejstvima ili, je l' vam poznato da je neko od njih izvršio neki zločin?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Za zločin mi nije poznato, ali po priči, pošto ja nisam bio aktivan znači baš nešto 1991. godine, po priči da su neki pojednici učestvovali u borbama, ali nikad nisam čuo da su činili zločine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste izneli neke optužbe na neke pojedince, evo pomenuli ste Dušana Orlovića, kažete da je radio u Državnoj bezbednosti Srbije. A da li je međutim tačno da je taj čovek radio u Ministarstvu unutrašnjih poslova Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, to je jedan očiti primer gdje on radi i u Krajini i u DB-u Srbije, i imam podatak, tačan, da i danas radi u DB-u Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To danas, to me ne interesuje, mene interesuje iz onog vremena, je l' on bio u izvršnoj vlasti Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, kao radnik DB-a Srbije, isto tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da je bio član izvršne vlasti Krajine u svojstvu radnika DB Srbije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bio je zaposlen i u jednom i u drugom ministarstvu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako je to moguće, da bude zaposlen u dva ministarstva?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa eto, moguće je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, kažete da ste bili na sastancima sa Stanišićem i da vas je pitao o situaciji u Slavoniji, to je sve vreme bilo mira, praktično, kada ste vi sa njim komunicirali, nije bilo dejstava u to vreme, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je bio uvek mir i uvek je bilo, ili dolazak "Plavih šljemova" (UN Blue Helmets) ili demilitarizacija i tako, posao vezan za bezbjednost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ako su oni imali svoje ljude tamo, što bi vas on pitao ako imaju izvorna saznanja? Što bi on vas pitao o situaciji, ako imaju izvorna saznanja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Već sam jednom odgovorio, pa on je više voleo izvor.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi govorite da je posle 5. avgusta 1995. godine poslat izvesni Momir Gavrilović Gavro, operativac DB-a koji se lažno predstavljao kao pukovnik Milan Perić. Recite, je l' tada izvršen neki zločin u oblasti ili šta je on tamo radio, je l' radio nešto nedozvoljeno i je l' se to uopšte događalo ili ste to izmislili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja ništa izmislilo, nikakav zločin se nije događao, samo je čovjek bio prisutan i bio je načelnik bezbjednosti XI Korpusa, a vi ste izmislili ostalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja pitam ono šta kod vas piše.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne piše ništa o zločinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa ja vas pitam, pošto ovde svedočite, da li je izvršen neki zločin tada. Iz ovoga što ste vi napisali proizilazi da ste vi mimo znanja Knina povećavali plate i opremu iz budžeta oblasti, i onda pominjete "Vupik", "Borovo", "Belje", "NIK", "Vinariju" i ostala preduzeća, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, u dogovoru sa prijedstavnicima vlasti Sremsko-baranjske oblasti to smo činili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi to niste koordinirali sa Vladom u Kninu, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Mimo Knina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, je l' vam bilo poznato da je i Jugoslavija pružala humanitarnu pomoć budžetu Republike Srpske Krajine, i to i za finansiranje boračko-invalidske zaštite, socijalne zaštite, zdravstvene zaštite, obrazovanja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je da je dolazio novac iz Savezne Republike Jugoslavije i punio se naš budžet za te svrhe koje ste rekli, ali najviše je odlazilo za vojsku i policiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo imam podatak, recimo u periodu 1. decembra 1993. godine, sredstva za potrebe vojske su bila, u budžetu vašem, 43.65 posto, i pokrivena kreditima Narodne banke Republike Srpske Krajine, to bi trebalo da znate, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se tačno toga, ali znam da je na raznorazne načine, ovaj, se budžet pokrивao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ja tačno da je ovo visoko kreditno zaduženje kod Narodne banke Republike Srpske Krajine bilo moguće upravo zbog proizvodnje i prerade sirove nafte, upravo u vašoj oblasti? Je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Moguće da je to, pošto je to bio jedan od najvećih prihoda za budžet Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznato da je 1991. i 1992. godine, da su organi Hrvatske prekinuli platni promet sa područjem Krajine, i da su onda oni, odnosno svi vi morali da ostvarujete platni promet između sebe i preko računa koje ste otvarali u Jugoslaviji? Je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Na prostoru Sremsko-baranjske oblasti prekid je počeo negde u osmom, devetom mjesecu, više se nije radilo ništa sa, sa Hrvatskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj promet koji ste imali sa SDK-a na području Jugoslavije je bio zasnovan na potpisanom ugovoru za vršenje usluga platnog prometa sa filijalama Novi Beograd i Sombor. Je l' to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam baš dobro upoznat, ali verovatno da je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je tačno da je Republika Srpska Krajina formirala svoju Službu platnog prometa i osposobila i organizovala ekspoziture za platni promet u Kninu, Glini, u Petrinji, u Vukovaru, u Belom Manastiru, da bi mogla da obrađuje platni promet, da bi mogla da funkcioniše, da radi privreda, javne službe i tako dalje?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, i mislim da je to bilo 1992. godine, ali ne sjećam se datuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je tačno da je u oktobru mesecu 1992. godine formiran budžet Republike Srpske Krajine, i realizovan, i to formiran u organima Republike Srpske Krajine?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Vjerovatno jeste, ali ne sjećam se vremenskog perioda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da je u toku 1992. godine zatražena i pomoć od Savezne Republike Jugoslavije za boračko-invalidsku zaštitu, za obrazovanje, za zdravstvenu zaštitu? Bilo je 20.000 penzionera na području Krajine, nosioca boračko-invalidskih primanja.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pomoć je često tražena i stizala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je 50.000 penzionera koji su pravo ostvarili izdvajanjem u Penzioni fond Republike Hrvatske, je l' tako, i od toga nisu dobijali ništa?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Bilo je takvih slučajeva dosta, ali ne znam broj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate da je Savezna Republika Jugoslavija odobrila humanitarnu pomoć za ovo vreme u 1992. godini u iznosu od 930 miliona dinara? To je bilo u stvari svega 5 posto sredstava od ostvarenog budžeta do kraja 1992. godine.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti tih podataka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A pošto je kod vas, u oblasti, je l' se sećate kolika je bila proizvodnja nafte u 1992. godini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tačno reći za 1992. godinu, ali mislim da je bila prosečna oko 250 tona, od 1992. do 1996. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 250 tona dnevno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a recite mi, govorite o odnosu između Gorana Hadžića i mene. Prvo, ni vi ništa ne znate o našem odnosu iz prve ruke, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ponekad ste znali komentarisati, kad smo bili zajedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste ovde rekli da ste prvi put bili kod mene 1993. ili 1994. godine, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu se tačno sjetiti, ali otprilike je tako. Možda nešto i ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa pretpostavljate da sam Gorana Hadžića upoznao kad je već bio predsjednik tamo oblasti, kako bih ga mogao znati ranije?

SUDIJA MEJ: On ne može da odgovori na to. Svedok ne može da odgovori na to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svedok je već odgovorio, pošto kaže da je prvi put bio kod mene 1993. ili 1994. godine, a valjda se neki datumi mogu uporediti. Recite mi, molim vas, pošto nisam razumeo, nešto ste pominjali Perišića, prisustvo vojske na Dunavu. Mislite na prisustvo vojske na Dunavu s naše strane?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, tako kako piše sve. Ako treba da objasnim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To sam hteo da objasnim, prisustvo naše vojske na Dunavu na našoj teritoriji, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, vojska je bila na, to se tad tako zvala, ili granična jedinica ili prednji odredi, i Perišić je u jednom momentu povukao malo u dubinu, nisu bili na samoj granici, pa je poslije vratio, da sad ne objašnjavam, to sam sve to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ali 'ajde da uzmemo sve to kako vi kažete, kakve veze ima to da li je više ili manje u dubini, je li nesporno da je ta Vojska Jugoslavije bila na teritoriji Jugoslavije u svakoj varijanti, bez obzira je li manje ili više u dubini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne vidim šta je tu sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ta je vojska bila na teritoriji Jugoslavije, a ne na teritoriji vaše oblasti, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, ja sam i rekao da je prednji odred, znači zna se gde je prednji odred, na samoj granici i da je u svojoj državi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo to da razjasnimo. Kad pominjete neku konferenciju za štampu u Erdutu, vi govorite o prisutnima i govorite o izvesnom majoru Šuci i tako nešto. Pominjete tog majora Šucu, pukovnika Pukija, general u penziji. Dakle, nije sporno da nije bio aktivni oficir JNA, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije sporno, to mi je istražitelj Džuro pokazao snimak i ja sam prepoznao neke ljude i među njima i on, i on je bio penzioner.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi pominjete u tački 40 da vas je Badža u stanu vašeg prijatelja, samo da vidim, Miodraga Zavišića u Novom Sadu, optužio da podržavate Gorana Hadžića, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa moram to da objasnim. On je, pozvao me je u taj stan i optužio me za neuspeli prvi krug izbora u Republici Srpskoj Krajini, da je Martić dobio malo glasova u Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu, da nisam trebao da miniram i da budem sa Goranom, nego da sam trebao da podržim Martića i da sada u drugom krugu bi trebao da podržim Martića, pošto su sada ostali samo on i Babić za drugi krug.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi zašto bi vas on optužio da podržavate Gorana Hadžića, ako vi prethodno tvrdite da je Goran Hadžić bio neki moj čovek, navodno? Što bi vas Badža grdio što podržavate nekog mog čoveka a Badža je bio moj saradnik, bio zamenik ministra unutrašnjih poslova?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi bi se trebali setiti da sam ja tad imao stav da ne treba podržati ni Martića, ni Hadžića, ni Babića, nego treba izvući nekoga drugoga iz rukava, koji bi mogao da ponese teret politike koja nailazi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' vam bilo poznato da je rukovodstvo Srbije bilo u lošim odnosima sa Babićem upravo zbog toga što se on ekstremno ponašao i što je bio protiv bilo kakvih pregovora i mirnog rešenja?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Poznato mi je to, ali to je loša strategija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, je li vam poznato da se rukovodstvo Srbije zalagalo za ljude koji su želeli mirno rešenje i pregovore?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa ponekad je bilo tako, a ponekad i nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa teško bih mogao da izvučem zaključak iz ovog vašeg odgovora, jer vi kad god navodite neki sastanak na kome ste bili prisutni, vi ste bili prisutni u nekoj delegaciji, tako da je niste vodili. Uvek je reč o nekim pregovorima i nastojanju da se dođe do nekog mirnog rešenja, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Evo navešću jedan primer. Vi ste sami rekli da ste podržavali Gorana Hadžića, koliko sam razumeo, ali ako niste rekli, ja to tvrdim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste ga izabrali, valjda ga nisam ja izabrao. Ko je izabrao Gorana Hadžića?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa poznato vam je da je on bio protiv potpisivanja Erdutskog sporazuma.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Erdutski sporazum je bio tek kasnije.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, dobro, znači malo podržavali, malo ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Erdutski sporazum je bio 1995. godine i to u novembru. To nema veze s ovim. Pa valjda vam je poznato da sam Gorana Hadžića upoznao kad je on već bio predsednik i dolazio zvanično u posetu u Srbiju da traži pomoć i da razgovara ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa po mojoj ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle nisam mogao da delujem na njegovu unapređivanje, jer je već bio najviše što je mogao da bude tamo, kada sam ga ja upoznao. Valjda to znate.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa po Goranovoj priči, to nije tako. Vi ste, Goran je rekao, je pričao da je često išao kao predsednik, ali Nacionalnoga vijeća, a ne vlade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, bio je u svakom slučaju glavni čovek u oblasti kad je uopšte došao do mene, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da se onda time više ne bavimo. Vi kažete u tački 40 kako su telefonske veze, ja zaista vas molim da mi ovo objasnite, između Srbije i Slavonije bile prekinute, jer vi niste hteli da podržite Martića, a da su uspostavljene kad ste se vi ipak smilovali da podržite Martića i da je Martić izabran zahvaljujući vama. Tako ispada iz ovog što vi ovde kažete. Je l' to moguće?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam tako rekao, ali da sam pomogao, to vi dobro znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete, i vi ste lobirali za izbor Martića kao što se u svakim izborima neko za nekog zalaže i protiv nekoga drugog, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U drugom krugu na zahtev Badže. E sad, kolika je tu moja uloga, ja ne mogu da procenim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Objasnite mi ovo o telefonskim vezama, vi kažete kako ste sa Beogradom mogli da kontaktirate samo kad okrenete 011. Je l' znate da se i odavde iz Haga (The Hague) dobija Beograd kad se, naravno, prvo okrene broj zemlje, a onda isto tako 011. Kakave veze to ima? Možete iz Zagreba da okrenete 381 i 11 i dobijete Beograd.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Već sam jednom objasnio pa ću kratko. Na cjelom prostoru Sremsko-baranjske oblasti postojala su samo dva telefona sa pozivnim znakom Beograda i nekoliko 025 i specijalna telefonska veza i specijalni telefon koji sam mu objasnio namenu. A kad nešto ne poslušam ili kad me Martić iz Knina malo više udari u Beogradu, ne znam kod koga, tad pukne moja veza i ja nemam vezu dok se stvar ne stiša.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko vam je te telefonske veze uopšte postavljao i održavao i tako dalje? Ko je to, ko, ko vam je napravio te veze?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: "PTT" u saradnji sa MUP-om Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to znači MUP vas isključivo kad se ne slažete sa Martićem, a uključivao kad se slažete s Martićem. Je l' iz toga to proizilazi?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jedan od primjera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, molim vas, ovde u tački 82, pošto mi to nismo videli, nego je to u sve ste razgledali u kancelariji ove dru-

ge strane i ove snimke i video snimke i te navodne presretnute razgovore, pošto se ti dokazi ne izvode ovde nego u kancelariji druge strane, kažete u tački 82: "Na video snimku je prikazana konferencija za štampu, održana odmah iza smotre jedinice i prepoznajem sledeće ljude sa ove konferencije", pa onda govorite, ne znam, pukovnik Mladenović, komandant Banijske brigade, pa Bijorčević, komandant Novosadskog korpusa, pa žena koja je bila sekretar Skupštine opštine Beli Manastir, ne sećate se imena, pa Željko Ražnatović, pa Boro Jovanović zvan Konj, pa Milan Milanović zvan Mrgud, to ste vi, je l' tako? Pa onda pored njih još neke. Recite mi kakav je značaj te smotre i kakva je bila uloga JNA? Kad je bila ta smotra? Šta je to bilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Smotra se desila negdje pred sam, pred samo izvlačenje Jugoslavenske narodne armije, smotru je izvršio komandant Novosadskog korpusa, znači general Andrija Bijorčević i poslije je bila konferencija za štampu gdje su govorili skoro svi prisutni, a ostalo sve piše ovdje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, vi kad kad vam ja postavljam pitanja ne morate da me upućujete na ono šta ovde piše. Je l' to proizilazi da je ta smotra bila pre povlačenja JNA po Vensovom planu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zato, zato nisam siguran u čemu je značaj te smotre. Po ugovoru, vojska se povukla, znači iz oblasti i onda je bila ta smotra, pa oni su posle toga otišli, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to smo više puta rekli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da je nakon povlačenja JNA u svakoj brigadi bilo po tri oficira JNA. Jeste to rekli?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nakon povlačenja JNA i po Vensovom planu brigade TO su se, i komanda TO za Slavoniju, Baranju i Zapadni Srem, kao i za celu, sad već Republiku Srpsku Krajinu, su se ugasile, a oružja i oruđa su otišla pod sistem duplog ključa. Međutim, bilo je dozvoljeno da u komandi bude po par oficira koji su obučeni u civilno odijelo i suradnji sa Ujedinjenim nacijama, to jest "Plavim šljemovima" obilaze i vrše kontrolu oruđa i oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to bilo u skladu sa dogovorom? Po mirovnom planu stavljeno je oružje pod dupli ključ, jedno u TO

oblasti i jedno, jedan u Ujedinjenim nacijama. Je l' ta kontrola bila u skladu sa sporazumom napravljenim na osnovu Vensovog plana?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To sam rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako je pod tim duplim ključem to teško naoružanje ostalo sve dok hrvatske snage nisu prekršile dogovor postignut Vensovim planom i izvršile one napade o kojima smo govorili danas pre podne ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, u vezi sa ovim što kažete da ste nešto zatvorili naftovod po naređenju Milutinovića i Tomića. O čemu se tu radilo?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Evo kratko. Nakon potpisivanja Erdutskog sporazuma i Dejtonskog sporazuma došlo je do ukidanja sankcija Saveznoj Republici i onda su me pozvali, Milutinović me je pozvao da bi trebao otići kod Dragana Tomića, a neko me je uputio na Milutinovića, ne mogu se setiti, da odem kod Dragana Tomića i da dogovorim da se naftovod zatvori, to jest da bude prohodan Krk - Pančevo da bi Savezna Republika Jugoslavija od Kine (China) mogla uvesti naftu. Mogu i šire ako treba, al' možda je dovoljno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, postojao je ugovor, znate to valjda, između SRJ i Hrvatske o isporuci nafte preko naftovoda, bez obzira od koga se nabavljala nafta, preko terminala na Krku.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to nije sporno, samo to da bi se uradilo, mi smo tad ugasilu sva naftonosna polja i više se nije vadila ni tona nafte iz Sremsko-baranjske oblasti, a Goran Hadžić i delegacija koja je bila kod vas su me napali zbog toga. Nadam se da se sjećate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možda je tako kako se sećate, ne sećam se da ste vi bili neki čovek koga je neko napadao. Ne znam da li vas je neko napadao.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Rečima mislim, rečima mislim, nisam mislio fizički ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa rečima, nije mi poznato da vas je neko posebno kritikovao i tako dalje. Ovde je prezentiran čitav niz dokumenta kojima ja, zbog ograničenog vremena, svakako neću moći da se detaljnije bavim, ali da vidimo samo neke od ovih koji su posebno apostrofirani u, u vašem glavnom ispitivanju. Dakle, ovde imamo dokument, kaže: "Službena zabeleška sa razgovora predsednika Vlade RSK sa predsednikom Slobodanom Miloševićem", to je ovaj ERN 02077285.

TUŽILAC UERC-RECLAF: To je dokazni predmet 327, tabulator 9.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odmah posle prvog pasusa, samo da nađem, ja ću samo kratko, pa vas molim da mi kratko odgovorite samo na par pitanja u vezi sa svakim dokumentom. Dakle, u prvom pasusu stoji: "Iz Republike Srbije", piše ko je prisutan "iz Republike Srbije predsednik Slobodan Milošević, predsednik Vlade Radoman Božović i guverner Narodne banke Srbije", dakle, predsednik vlade, guverner Narodne banke i ja. A onda u drugom pasusu je definisan predmet razgovora, kaže: "Na sastanku je dogovoren način finansijske pomoći Krajini do kraja godine". Da li je jasno da je ova delegacija Krajine, što se vidi i po sastavu prisutnih iz Republike Srbije, znači predsednik Vlade i guverner Narodne banke, osim mene, došla da traži finansijsku pomoć od Srbije, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to nije sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, predmet razgovora je finansijska pomoć Srbije Republici Srpskoj Krajini?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo sad na sledeći dokument: "Republika Srpska Krajina, Ministarstvo unutrašnjih poslova, kabinet ministra", 02076690 je ERN. Poslato predsedniku, to jest meni pa predsedniku Vlade, pa ministru unutrašnjih poslova, pa nam se zbirno obraća svima, potpisao Milan Martić: "Veoma nepovoljna materijalno-finansijska situacija", to piše, jeste našli dokument?

TUŽILAC UERC-RECLAF: To je tabulator 14, istog dokaznog predmeta, ča-sni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i dalje kaže: “Veoma nepovoljna materijalno-finansijska situacija u kojoj se nalazi ovo Ministarstvo, kao i Republika Srpska Krajina, naveli su nas da vam se obratimo da nam u okviru vaših mogućnosti pružite pomoć”. i onda Milan Martić tu moli da se pruži finansijska pomoć. Je li to sporno ili nije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne vidim ništa sporno. Ja sam samo svedočio da je to dokument autentičan, da su to potpisali i pečati i da je to tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Šta ima tu nenormalno da Republika Srbija daje finansijsku pomoć svom narodu u Krajini? Šta ima tu za vas, kako bih rekao, nezakonito ili sporno ili na bilo kakav drugi način da se dovede u pitanje? Da li možete da mi odgovorite na to pitanje?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Nije baš nešto određeno. Ja kažem da je to dokument autentičan i da je to, da je zatražena pomoć. Sad nije na meni da ja sudim da li je to nešto normalno ili nije normalno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Milanoviću. Pogledajte opet sledeći dokument. Ja sam i u glavnom ispitivanju na njega skrenuo pažnju, to je 02076873, gore ima zaglavlje Republika Srpska Krajina, Vlada ...

SUDIJA KVON: Tabulator 17.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I obraćaju se Vladi Republike Srbije, Vladi Republike Crne Gore i guverneru Narodne banke Jugoslavije, dakle, na jugoslovenskom nivou nadležnom organu za monetarna pitanja, a na republičkim nivoima vladama. Predmet je zahtev za jedinstvenost kreditno-monetarnog sistema, to jest, zahtev koji su oni uputili ...

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, to je dokazni predmet 352, tabulator 14.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na drugoj strani prvi pasus kaže ovako: “Od dana početka ratnog stanja na području Republike Srpske Krajine, bankarsko poslovanje i platni promet vode se preko poslovnih banaka i filijala Službi društvenog knjigovodstva sa područja Republike Srbije”, što je, kako smo konstatovali, prema ugovoru i napravljeno. Međutim, je li vama pozna-

to da nije nikad napravljen jedinstven kreditno-monetarni sistem? Naime, je l' vam poznato da je Republika Srpska Krajina imala svoju centralnu banku i da je imala svoj krajiški dinar, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, u upotrebi u Krajini, kao monetarna vlast, u upotrebi je bio krajiški dinar, a monetarna vlast centralna banka Krajine, je l' to tačno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste pomenuli da je taj krajiški dinar štampan u Topčideru, u kovnici novca u Beogradu, je l' tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je štampanje novca inače jedna usluga i komercijalni posao koji se radi? Može se raditi za, čak i za strane zemlje. Mnoge zemlje štampaju novac u drugim zemljama, one zemlje koje nemaju takve specijalne opreme potrebne za štampanje novca. Da li vam je poznato, dakle, da je monetarna vlast u Krajini bila centralna banka Krajine i da je sredstvo plaćanja bio krajiški dinar?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da predemo na nešto što se više tiče oblasti u kojoj ste se, kojom ste se vi bavili, dakle, vojskom. Ovde je dat dokument 02011815, gde načelnik Generalštaba Vojske Jugoslavije, general-pukovnik Života Panić naređuje da se preko vojnih okruga i tako dalje, organizuje prihvati i upućivanje vojnih obveznika ...

SUDIJA MEJ: Prvo da čujemo broj tabulatora?

TUŽILAC UERC-RECLAF: To je tabulator 152, dokaznog predmeta 352.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde piše: "U cilju organizovanog prihvata i upućivanja vojnih obveznika u Republiku Srpsku Krajinu koji borave na teritoriji SRJ naređujem" i onda kaže: "Organizovati prihvati i upućivanje vojnih obaveznika, obveznika koji se na poziv Vlade Republike Srpska Krajina prijave za odlazak u vojsku Republike Srpska Krajine". Vi ste bili pomoćnik ministra odbrane, dakle, u Republici Srpskoj Krajini je posle onih napada

hrvatskih snaga proglašena mobilizacija, veoma veliki broj ljudi i vojnih obveznika, kao što znate, bio je na teritoriji Jugoslavije. Vlada Republike Srpske Krajine raspisala je mobilizaciju i ovde načelnik Generalštaba pomaže da se, znači, organizuje prihvrat onih koji se, kako ovde doslovno piše, "koji se na poziv Vlade Republike Srpska Krajina prijave za odlazak u vojsku Republike Srpske Krajine". Dakle, građani Republike Srpska Krajina, koji se prijave za odlazak u vojsku Republike Srpske Krajine na poziv Vlade Republike Srpske Krajine, da se prihvate i da im se omogući da tamo odu. Je li tako, gospodine Milanoviću?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Šta je pitanje, ne razumem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li se ovde samo vrši prihvrat onih koji se na poziv Vlade Republike Srpske Krajine prijave da idu tamo i koji su iz Republike Srpske Krajine, da im se pomogne u prihvatu i odlasku i ništa više?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako tu piše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li je neko prinudno mobilisan i, i oteran tamo da ide u vojsku ili se lepo kaže "koji se prijave na poziv Vlade Republike Srpske Krajine", da se prihvate i da im se omogući da odu organizovano tamo? Je li to nešto sasvim normalno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam svjedočio da je ovaj dokument autentičan po zaglavlju, pečatu i potpisu, a što se tiče tog pitanja, smatram da je to normalno, ali bilo je priča da je bilo i prisilne mobilizacije. Međutim, ja nemam neke posebne podatke i ovo se ne odnosi na Sremsko-baranjsku oblast, ovo su svi vojni obaveznici išli u donji deo Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pogledajte i tačku 4. Ovde se samo vrši prihvrat, da im se pomogne da mogu da se prikupe oni koji se sami prijave, a tačka 4 kaže: "Upućivanje vojnih obveznika izvršice biro Vlade Republike Srpske Krajine u Beogradu". Postojao je biro vlade i ima tu ulica Moše Pijade broj 8, telefon taj i taj, "s kojim treba uspostaviti neposrednu saradnju". Znači, biro vlade Republike Srpske Krajine vrši upućivanje svojih vojnih obveznika, biro vlade u Beogradu, u Republiku Srpsku Krajinu. Je li tako?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Tako piše.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I je l' ima tu ikakve, rekao bih, vojne uloge Vojske Jugoslavije u vezi sa popunom, u vezi sa popunom? Vi ste bili zamenik ministra odbrane, šta ovde ima što je neregularno, što ne bi bilo ispravno i tako dalje?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Sad ja ne bih mogao da kažem šta je ispravno, šta neispravno, a iz ovoga se dokumenta vidi da je GŠ, sad već VJ pomagao Republici Srpskoj Krajini oko mobilizacije vojnih obaveznika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste, da, da vojni obveznik koji se na poziv Vlade Republike Srpske Krajine prijavi za odlazak, da organizuje njihov prihvata i kaže da upućivanje ide, vrši biro Vlade Republike Srpske Krajine. Šta ima tu čudno? Da su na primer u ne znam kojoj drugoj zemlji, opet bi neka njihova ambasada ili neko njihovo predstavništvo vršilo upućivanje a oni se prijavljivali. Ako je zemlja prijateljska, ona bi im pomogla da se okupe. Zar to nije sve logično?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Je l' čekate odgovor? Pa već sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa odgovorio sam na pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste odgovorili?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Odgovorio sam da je to pomoć Vojske Jugoslavije Vladi Republike Srpske Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' jasno da ovde nema nikakve prisile, niti bilo kakve prisilne mobilizacije?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja iz ovog dokumenta ne vidim da je prisilna mobilizacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da pogledamo onda dalje. Pošto sam ja ovo okrenuo na, na srpski original, a to vam je tabulator 22 od ovog egzibita 327. Dali ste ovde dokument Srpske Krajine, Ministarstva unutrašnjih poslova, kabinet ministra Ministarstvu unutrašnjih poslova Republike Srbije i na ruke zamenika ministra gospodina Radomira Stojčića. On se ne zove Radomir nego Radovan, ali ovo samo govori koliko se dobro poznaju, jer mu tačno ni ime nije napisao, 22. marta 1995. godine. Kaže: "Trenutno uz vašu pomoć odeljenje diverzantata specijalne brigade MUP-a RSK završava jednomesečni kurs u sklopu vaših antiterorističkih jedinica. Molimo vas

da se omogući nastavak obuke za dva pripadnika naše brigade, koji izvršavaju trajne poslove brigade, kao instruktori-diverzanti. Napominjemo da se radi o vrlo odgovornim i savesnim radnicima brigade, koji su posebno" i tako dalje "iskazali kao pouzdani" i ostalo, "kao i za... Toplo zahvaljujemo". Molim vas, reč je ovde o jednomesečnom kursu u sklopu antiterorističkih jedinica. Pa je l' vama poznato da su se naši oficiri u vreme nekadašnje SFRJ školovali u raznim oružanim snagama raznih armija, uključujući od Amerike (United States of America) do Rusije (Russia), odnosno, od Rusije, pre svega, pa čak do Sjedinjenih Američkih Država? Šta ima čudno ako neko pošalje jednu grupu ljudi na jednomesečni kurs za neku specijalnost u prijateljsku, bratsku zemlju na obuku?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne vidim ništa čudno, ja samo opet ponavljam da sam ja rekao da je ovaj dokument autentičan, da je zaglavljje, pečat i potpis iz Knina i da je to to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čekajte, šta ste ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak. Pre nego što nastavimo moramo da vidimo kakvo je stanje s vremenom. Samo trenutak. Dat ćemo vam još sat vremena od sada. Možete da iskoristite još 10 minuta do 14.00 i posle toga ćete imati 50 minuta sutra ujutro. Tako da ćete dobiti još dodatnog vremena koje ste tražili. Izvolite. Dakle, još 10 minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas, pogledajte sada, samo da, to je tabulator 15, 352, 19. juni 1992. godine, Vlada Republike Srpske Krajine, Knin. Upućeno Saveznom izvršnom veću, znači Vladi Jugoslavije, Saveznom sekretarijatu za finansije i Narodnoj banci Jugoslavije, na ruke guvernera i viceguvernera. i onda kaže: "Molimo vas da u skladu sa članom 6, Zakona o obezbeđenju dopunskih sredstava u budžetu federacije za finansiranje društvenih i drugih službi na delu teritorije Savezne Republike Jugoslavije, koja je pod posebnom zaštitom Ujedinjenih nacija u 1992. godini, iznos potrebnih sredstava za juli mesec od 12 milijardi i 900 miliona dinara, doznačite budžetu Republike Srpske Krajine najkasnije do 29. jun 1992. godine" i onda se daje žiro račun, budžet Republike Srpske Krajine. Dakle, gospodine Milanoviću, da li se iz ovog dokumenta vidi da je budžetom Federacije za finansiranje društvenih i drugih službi, na delu teritorije SFRJ koja je pod posebnom zaštitom Ujedinjenih nacija, predviđen iznos pomoći i da Vlada Krajine traži da se taj iznos koji je predviđen u budžetu

Jugoslavije uplati na njen račun za budžet Republike Srpske Krajine? I ništa drugo u ovom papiru ne stoji.

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pitanje je?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato da je budžet javni dokument?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Javni dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato da je Vlada Jugoslavije podnela Narodnoj skupštini budžet i da u budžetu stoji "Pomoć finansiranja društvenih službi na delu teritorije SFRJ koja je pod posebnom zaštitom Ujedinjenih nacija u 1992. godini"?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To smo već više puta rekli da je, da je savezna država pomagala budžet Republike Srpske Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa u čemu je problem onda? Mislim, šta vam znači ovaj dokaz?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam šta znači. Ja sam samo dobio dokaz i da li je on, pitan sam šta smatram, da li je on autentičan. Ja ne ulazim u ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ne ulazite u sadržinu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Da li je on tačan ili nije tačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ne ulazite u sadržinu, dakle. Ovde se daje gomila dokumenata koji su potpuno, razumem iz kojih razloga uvedeni, ali ja se pitam pa šta ako, ako, ako Vlada, odnosno Savezna Republika Jugoslavija daje materijalnu pomoć Krajini. Pa šta onda? Je li ...

SUDIJA MEJ: Ne morate svedoka da pitate o tome osim ako to nije relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovde ništa od ovoga nije relevantno za ovo što vi želite ...

SUDIJA MEJ: Dobro, o tome ćemo mi da odlučimo, a u međuvremenu pokušajte da završite vaše unakrsno ispitivanje ranije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažem u odnosu na ovaj dokument, gospodine Mej. Pogledajte sada, molim vas, ovo je takođe iz Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprava javne bezbednosti Republike Srpske Krajine, to je tabulator 19, predmeta 352 i ovo je dato kao nekakav dokaz "Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije, Upravi za granične poslove Beograd", i kaže: "Dana 8. novembra 1993. godine na granični prelaz Rača iz Republike Srpske Krajine će ući u Republiku Srbiju dva radnika Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske Krajine radi pratnje novca iz Beograda u Knin" i onda se daju imena tih radnika, da ih ne čitam, i registarski brojevi pištolja koje ti radnici imaju kao službene, službenih pištolja, koje imaju sa sobom i putuju kojim vozilom, koje registarske tablice, da im se omogući ulazak i izlazak iz Srbije. Dakle, to što bi inače po uobičajenoj proceduri važilo za svaku drugu zemlju. Traži se da se kaže ko su oni i podaci, brojevi i tako dalje, da im se omogući da uđu i da izađu, a da dolaze da obezbeđuju pratnju novca. Je l' ima tu nešto što vi možete da kvalifikujete kao nelegalno ili nenormalno ili neuobičajeno?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovo je bila uobičajena praksa kada se prelazila granica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' bila to uobičajena praksa i 20 godina pre toga?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam baš siguran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je uobičajena praksa i sad kad tražite od neke druge države da neko uđe ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: A da, da, da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da neko uđe naoružan i tako dalje. Ako prati nekoga ili nešto ...

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: A to drugi ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili neku vrednost, mislim, kakva, kakva druga praksa postoji?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: To što se tiče druge države, to je u redu, ali mislio sam na ovom prostoru da li je to bila praksa prije 20 godina da ste pitali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ima nešto neuobičajeno tu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Treći put kažem, ne vidim ništa neuobičajeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Evo Narodna banka Republike Srpske Krajine, to vam je tabulator 18, dokaznog predmeta 352 vaše izjave. I onda: "Narodnoj", napisano, naslovljeno "Narodnoj banci Jugoslavije" i to je predmet "Zahtev za dotaciju gotovog novca. Molimo vas da nam za potrebe Narodne banke Republike Srpske Krajine odobrite novu dotaciju gotovog novca u visini od 10 miliona dinara". I onda kaže: "Bliži se kraj meseca jula, dolazi rok za isplate plata vojsci i miliciji, isplate penzija. Potrebe za gotovinom su velike da bi Narodna banka Republike Srpske mogla obezbediti potrebna sredstva za pokrivanje navedenih potreba. Osim gotovine kojom raspolaže u svom trezoru, potrebno je još dodatnih 10 miliona. S poštovanjem, na znanje vice guverneru, guverner Pavao Marjanović, diplomirani ekonomista". Dakle, gotovina, to je ono šta se ovde često kaže keš su prenošene pare, pa to je gotovina. Jesu li zarade zaposlenih u javnim službama isplaćivane u gotovini? Nije postojao sistem kartica, čekova i tako dalje ili ako je postojalo nešto, bilo je vrlo ograničeno, je l' tako, gospodine Milanoviću?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Ma sve je bilo rađeno u kešu i ne vidim ovde išta, ništa sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu i u Jugoslaviji najveći broj zaposlenih dobijali plate u gotovini? Je l' vam to poznato?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: U to vrijeme mislim da jesu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa i pre tog vremena najčešće su dobijali plate u gotovini. Mali je broj dobijao preko čeka i tako dalje. Gospodine Milanoviću, pitam vas to da to razjasnite zbog toga što se ovde vrlo često postavlja pitanje, kaže "prenošen keš novac iz Jugoslavije". Pa evo, potpuno legalno i sa pismom Narodne banke se prenosi iz Beograda u Knin gotovina za isplatu, odnosno za dotaciju Narodnoj banci Republike Srpske Krajine. Vi ste bili zamenik ministra, je l' ovo potpuno legalna transakcija i zasnovana na zakonu?

SVEDOK MILANOVIĆ – ODGOVOR: Pa koliko sam ja upoznat, mislim da je legalna i većinom se u to vreme ratno i u velikoj inflaciji se radilo sa kešom na celom prostoru Republika Krajine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA MEJ: U redu, sad će 14.00. Prekidamo raspravu, a sutra imate još 50 minuta, gospodine Miloševiću. Rasprava se nastavlja sutra u 9.00. Gospodine Milanoviću, molimo da se vratite ovamo sutra u 9.00.

Fond za humanitarno pravo